

അംഗം ജിഗ്മിഷ

සංවාස දීපනිය.

බුරුම රට විසුද්ධාරාමික,
මහා නායක ස්ථවිර
ස්වාමීපාදොත්තමයාණන් වහන්සේ
විසින් රචිතය.

ලක්දිව මාලිගාවත්තේ,
විසුද්ධාරාමවාසී,
සිරිධම්ම ස්වාමීන් වහන්සේ
විසින් සිංහල භාෂාවට නගා පිටපත්
කරන ලදී.

බු.ව. 2458

ක්‍රි.ව. 1915

විශ්‍යාසය.

“සංවාස දීපනිය” නම්වූ මේ ග්‍රන්ථය චිත්තානි
 බලායී දෙශනා ප්‍රතිචේද සංකීර්ණ චතුර්විධ
 ගාමිණියයෙන් මහා සාගරයෙන් ගැඹුරු වූ සම්මුත
 ගායනයෙහි සැදුනායෙන් පැවිදිවූ කුලදරුවන්
 විසින් අවශ්‍යයෙන් දැනමනා විනය විනිශ්චයකි,
 ඒ මේ විනයවිනිශ්චය කවර රටෙක කවරනම් උතු
 මෙකුඩිසින් රචනාකරණලද්දේදැයි? ලක්දිව සහ
 සියම් බුරුම ආදී රටවලත් ලජ්ජ සුපෙසල ශික්ෂා
 කාමී භාවයෙන් ඉරසදසේ ප්‍රසිද්ධ පරිනිපති
 ගායනා ශ්‍රී භාරධාරී “ජාගරාහි කම්බජ සබ්බම
 වංස සිද්ධවරධමම සෙනාපති මහාධමම රාජාධි
 රාජගුරු” යන ගුරුදත්ත නාමමාපලක්ෂිත ජාගර
 මහා සථවිර භාවිජ්ජයන්වහන්සේගේ දකුණත
 වැනි සම්මිහාදික ශිෂ්‍යරත්නයක්වූද, තදවංශිකව
 වාදයෙහි මොනවට හික්මීම ඇති හෙයින් සොම
 චස්සනාගුණසෙන් යුක්තවූද, සවකීය ජීවිතයෙන්
 මොනවට රක්ෂාකරණලද සතරසංවර සිල් ඇති
 හෙයින් සිල්වන් ගුණසෙන් යුක්තවූද,
 විෂ්කම්භන සමුච්ඡේද වශයෙන් වෛෂය ප්‍රතික්ෂ
 නොකළේ විනමුදු කලාතින්වත් වෛෂයෙන් දුෂිත
 භාවයක් දක්නට නැතිහෙයින් බිනති සො
 රචවහාගුණසෙන් මොනවට යුක්තවූද, කුලගෙඩ
 කැනිගෙඩ පව්වය ගෙඩියන්ගෙන් දුරින්ම දුරු
 වූද, ලද ලද දූෂාමිපසයන් සුදුසු පරිද්දෙන්
 ලොකුකුඩා ශිෂ්‍ය සමුහයාගට බෙදාදෙන සුළු
 හෙයින් සංවිහාගුණසෙන් යුක්තවූද, මෙන්
 කුළුණු පෙරදැරිව දහස්ගණන් ශිෂ්‍ය සමුහයාට
 කරණලද අවවාදානුශාසනා ඇතිහෙයින් සංගුණ

වාඩාගුණයෙන් යුක්තවූද, කාමාදිනවයෙන් අති
ශය දුර්ද්‍රව්‍යාවස්ථාපන ගවසමයනරිය මගින් ගයක්
වශයෙන් දක්නාගෙයින් සංසාරගස ගිවැසවූද,
විනයාහිධිමි සුත්‍ර සංකීර්ණ පිටකත්‍රය පිළිබඳව
නානා විශාල ග්‍රන්ථ රාශියක් කරවද්‍ර ශෙයින්
මහාග්‍රන්ථකාරකත්වයට පැමිණ වද්‍රවූද, මෙකී
තොකී ගුණ ගණාධගයන්ගෙන් සජ්ජිතවූ
ගෙයින්ම රුජරුජාමානසාදීන් විසින් පූජනීය
භාවයට පැමිණ ලොලෙබ්ණාරොපණ සංකීර්ණ
පස්වැනි මහාසංගයනාව කරවූ “මෙංචුං” මහ
රජතුමන්ගෙන් “විසුඛාචාර කවිධිප මහාධම්ම
රාජගුරු” යයිද, රතනාමණී චෛත්‍යකාරවූ
“නිමබ්බ” මහරජතුමන්ගෙන් “විසුඛාචාර කවි
ධිපාධිපති සිද්ධපවර මහාධම්ම රාජාධිරාජගුරු”
යයිද ලබනලද උපාධිනාමවයකින් උපලක්ෂිත
වූද,

“පිණ්ඩාගරුභාවනිසො--විනතාවචච

නකබ්බො

ගමහිරඤ්ච කම්මකපනා--නොවිසාන

නිසොජ්ජනා” යි

වද්‍ර පරිද්දෙන් අවවාදනුශාසනා කතිකා
වත් පැණවිම ආදියෙන් “කෙට්ඨින” වංගීය
සංඝයාවගන්සේ යථාස්ථානයෙහි යොදවන්නාවූද,
මෙංචුං මහරජතුමන්ගෙන් අග්‍රමගෙයිකාවූ
“කෙට්ඨිනසාමනී” නම් රාජදෙවිය විසින් ලක්ෂ
ගණන් ධනවිසදකරවා පුදනලද බුරුමරට
රතනාපුණණරුජධානියෙහි පෙරදිගින් පිහිටි
“මහා විසුඛාරාමයෙහි” සහ අපරදිගින් පිහිටි
“මහා විසුඛාරාම”යෙහින් කලින්කල වැඩවෙසෙ
මත් මොනවට සසුන් වැඩකර වද්‍රන්නාවූ
විසුඛාරාමික මහා නායක සථවිර සාමි

පාදපනාමසාණන්වහන්සේ විසින් අලළු
 ගායනාන කම්බනම් සංවාසයන් පිළිබඳව මෙකල
 සුසුන්වන් සැදුහැටතුන්. තුළ ඇතිවී තිබෙන සැක
 දරුණුම පිණිස පෙළ අඩුවා දෙක හා සසඳු බුරුම
 ගානාවෙන් කරණලද්දකි, එය කොළඹ මාලිගා
 වත්තේ විසුඩාරාමාසිව්වාසී “ආවාසී ශිව්බම ආමි
 පාදසාණන්වහන්සේ” විසින් ස්වකීය ධර්මානන්වාසි
 මානර “දෙවානසු ආමිණ්වහන්සේ” ගේ
 ආරාධනාවෙන් ලබකාවිසවාසී සැදුහැටතුන්ගේ
 ප්‍රයෝජනය පිණිස සිංහල ගානාවට පෙරළ,
 සකස්කරනලදී, බුඩ්ධානන මහාසුරසෙනාපති
 ඇම. ධර්මන්තාගිධාන ලක්මණිපහන් කතුතුමා
 හින් විසින්ද, බම්බලපිටියේ ධම්මාලාඨවාසී
 ගෞරවනීය පාලාගේ චජ්ජකාණ සච්ඡපාද
 සාණන්වහන්සේ විසින්ද, මැනවැසි පිළිගන්නලදී.
 එනමින් සියළු හටතුන් විසින්ම මැදහත් සිතින්
 මෙය කෙළවරදක්වා කියවා බැලීමෙන් ප්‍රයෝජන
 ගතයුතුබව දැනුමිදෙමි.

මේවගට--ගාසනාස්ථිතිකාමිවු,

ඇස්. ඩබ්ලිව්. නදාජිස් වම්හ.

ශ්‍රී බුඩ් වක් 2458 මෙවකාල
 මහ පොණ්ඩිති නිවසලත්
 කිව්දින දිය.

සංවාස දීපනිය.

නමෝ හස්ස හගවත්තා අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

සංවාසෙ භුක්ඛුච්චායනතා
අසකෙකානතාච චජ්ජතුං
අවිසසෙ විහඤ්ඤනති
සික්ඛාකාමාපි භික්ඛවො.

තස්මා සුඛාය ලජ්ජනං
ඛෙපං සංවාස දීපනිං
සංසන්ධිමාන පාලෙතං
කස්සං පසාය මූලතො.

සංවාසෙ, (අර්ථසිකපදයෙහි වදාළ සමනොග
යෙන් අනිකක්වුව) කම්මාකම් සංවාස
යෙහි; භුක්ඛුච්චායනතා, (අලජ්ජන්
සමග කරණ ධර්ම සමනොගයෙහි එම
සංවාසය ඇතුළත්කොට විමර්ශිතොදනී
විකාමායනියන් විසින් වණිනාකලහෙයින් උපොස
ථාගාරයට අලජ්ජ මහණුන් ඇතුල්ව පාමොක්
ඇසීමි ශ්‍රාමස්ථියකොට සීමාබද්ධිආදියෙහි) භුක්ඛුස්
කරම්නුන්; අවිසසෙ, අවිසසාතන්ති; වජ්ජතුඤ්ඤං,
අන්තසින් දුරුවන්නටද; අසකෙකානතා, නො
හැඩවූ; සික්ඛාකාමාපි, ශික්ඛාකාමීවුද; භික්ඛවො,
සුපෙසල භික්ෂුහු; අවිසසෙ (“අනාපතනිං ආපතනිනි
දීපෙති” යනාදී හෙදකර වසනුවලට අසුවීමෙන්

අවිශේෂයි; විභක්ඛානති, යම්හෙයකින් චෙතන
 යෙත්ද-නසමා, එහෙයින්; ලජ්ජිනං, සුපෙසලගික්ඛා
 කාමී ලජ්ජි .හික්ඛන්තේ; සුඛංය, කායවිහන සාපය
 පිණිස; පාලකන්තං, පෙළඳවුටාදෙක; සංසංදිට්ඨානං,
 සසඳු (හෙවත් ගලපා); බෙදං, සංකෙසපවු; සංවාස
 දිපනිං, සංවාසදිපනිනම් ග්‍රන්ථයක්; මුලනොපසාය,
 මුලභූත කම් සප්තකසෙති පටන්; කසං, කරන්
 නොම--එවි ගාවය නම් සංවාසාදි ලක්ෂ්ඨාන ගරු
 ඝාතාන වශයෙන්ද අදිනනාදානාදි ගරුඝාතාන ලක්ෂ
 ඝාතාන වශයෙන්ද “අනාපතනිං ආපතනිනි දිපෙති
 ගරුකාපතනිං ලහුකාපතනිනි දිපෙති” යනාදී අසා
 රස හෙදකර ධම් චක්ඛුකොච්ඡෙදන විමතිවිනො
 දනී විකාමායසීයන් විසින් වණිනාකල හෙයින්
 සසුන්වත් පැවිද්දන් අතර නොයෙක්ලෙස විවාද
 ඇතිවීමෙන් නොයෙක් ඇණුම්බැණුම් කුලමලනියා
 ගැණීම සහ ඊර්ෂ්‍යා ක්‍රොධ උපනාහාදි කෙලයෙන්
 උත්සන්නවීමෙන් අපාගතවන්නෝ ඉතාබොහෝය
 යාණි කම්පණයක් පස්වස්සකැයි එම විමති විකා
 මායසීයන් විසින්ම විනිශ්චය කලහෙයින් රත්මලි
 ගණන්බලා රූපියල් (5-00 10-00 20-00) වටිනා
 තරම බඩුවක් පැහැරගැනීමෙන්ම පරිජ්ජෙ, වටිනා
 කමින් ඊටඅඩුවූ බඩුවක් නම් පරිජ්ජට පමණ
 නොවේයයි ගෙණ සොරකම්කොට පරිජ්ජවන්නෝද
 ඉතා වොහෝය —

හෙමංරජත තමේබ්බති-සංචරී නිද්දිසි ලකඛණං
 අභාපෙට්ඨා කතොවිසං-මාමසානීල කභාපණො.

හෙමපාදං සජ්ඣාපාදං-තමේපාදවයංති සො
 මිසෙසාභිරූපමපෙසට්ඨා-කාතුංසංචරීසුද්ධසිතො.

එලාති වුච්චතො දොසො-අනෙලකතා නප්ථරිතො
 නසංපාදො සුවණ්ණසං-විස විහංගතො මතො.

(විනය විනිශ්චය විකා.)

සමථ, ගිලප්පාසාසාදයෙහි; නිද්දිඨි ලක්ඛණං,
 දක්ඛනලද ලක්ඛණං; අභාපෙභවා, නොපිරිහෙලා;
 භාග රජන තමෙබ්බි, රන් රිදි තඹ යන මෙයින්;
 භාගා, කරණලද්දාවූ; විසමාසො, මසු විස්සක්;
 නිල කභාපණො, නිල කෘතීපණය නම්වේ. (“භ”
 යනු විනාශයෙහි යෙදෙන නිසා.) සො, ඒ නිලකෘතීපණය;
 භවපාදො, රන් පාදයක්ද (භවත් සතරින්
 එකක්ද) සජ්ඣුපාදො, රිදි පාදයක්ද; තමිසපාදවයො,
 තඹ පාදවයක්ද; මිසෙසාභවා, මිශ්‍රකොට; රූපංවා,
 තාරුරූපාදි යම්කිසි රූපසමහනක්; අපෙභවා, කැට
 යම්කොට; කාතුං, කරන්ට; සමස්සු, ශාස්ත්‍ර
 යෙහි; දසසිතො, දක්ඛනලද්දේය--දෙකො, දෙසය;
 ඵලාත් චුච්චතො, ඵලායයි කියනුලැබේ; අමන
 ලතතා, දෙස් රහිතවූ හෙයින්; තථා, එසේ;
 (“නෙල” යයි කියා) ඊරිතො, කියනලද්දේය; තස්ස,
 ඒ නෙල කෘතීපණයාගේ; පාදො, පාදයයි කියන
 ලද පස්මසුවක්; සුචණ්ණස්ස, සවණියාගේ; විස
 විහග්ගතො, විසිවියටත් පමණ අගනේයයි; චතො,
 දන්නාලදි—මේ ක්‍රමයට නම් චට්ඨාකමින් තඹ
 ක්ක සවණිය හා සමාන සවණීජාත්‍රියක්වූ නෙල
 කෘතීපණයාගේ සතරෙන් කොටසක්වූ පාදයයි
 කියනලද පස්මසුව රන් ගණන බර විස්සේ කාල
 යක් නම් රිදිමිල පණම් හසක්පමණ පාරාජිකා,
 වස්තු විශහැකිබව පෙනේ. පෙල අටුවා දෙක්හිම
 රන්මිලයයි කියා හෝ රිදිමිලයයි කියා හෝ වෙන
 යක් නොපෙනේ. බිඳිසාර රජුගේ අධිකරණ
 නායක ආ ම නි යෙ ක් පැවිදිවසිටිය බැවින්
 ඔහුගෙන් විවාර ගිණපදය පැණවිය. දුර්භික්ඛ
 කාලයෙහි තල මිටක් සොරකම්කළ පමණින් පව
 පාරාජිකාවනබව ලොවුතුරු වූ දුන් විසින් ම
 විනිශ්චය කරණලද හෙයින් රිදිමිල පණම් ගතර

පාදයක්වී තිබුණොත් පාඨජිකාවු ඇත්තෝ ඉතා
 බොහෝ වියහැකිය. මේආදී වශයෙන් ගරු ස්ථාන
 ලඝුකොටද කරුණක්කොට නොසැලකිය යුතුවූ
 සංස්කෘත ගැණිම් පිරිත්කිම් ආදිය අලජ්ජීන් සමග
 නොකටයුතුය යනාදී වශයෙන් ලඝුස්ථාන ගරු
 කොටද ගෙන විමති ටිකාවායෂීයන් විසින් විනිශ්ච
 වයකළ හෙයින් සසුන්වත් කුලදරුවන් අතර
 අනිශයින් භයානක වාදවිවාද ඇතිවී තිබේ.

එහෙයින් “අවිනශං විනයොති දීපෙනි” යනාදී
 හෙදකර ව්‍යතුවලටබැස නොගැණීමපිණිය සංවාස
 දීපනී නම්වූ ග්‍රන්ථයක් රචනා කරන්නෙමි යනු
 අභිප්‍රායයි.

“තල්ජනීය නියසස පබ්බාජනීය පටිසාරණීය
 අදස්සනෙ අපසට්ඨකමම අපසට්ඨනීසසගෙන උකෙඛ
 පනිය” යන සපතවිධ කමීයන් අතුරෙහි “යසස
 පන භණ්ඩනකාරකාදීසු අඤ්ඤතරං අඩගං අභි
 තසස ආකඤ්චානො සංඝො යථානුඤ්ඤතෙසු
 අඩෙගසු කමමසුච යෙනකෙනාපි අඩෙගන යං
 කිඤ්චිකමමං චච්ඡපෙජ්ඣා තං භික්ඛුං කමමාරහං
 කන්ථා කමමං කරෙය්‍ය” (මුල්ලවගෙට්ඨකථා) යසස
 පන, ඒ භික්ඛුවන්ගට වනාහි; භණ්ඩනකාරදීසු,
 භණ්ඩනකාරදීන් අතුරෙහි; අඤ්ඤතරං අඩගං,
 එක්තරු අඩගයක්; අභි, ඇත්තේ නම්; තසස, ඒ
 භික්ඛුගට; ආකඤ්චානො, කැමැත්තේනම්; සංඝො,
 සංඝනෙමි; යථානුඤ්ඤතෙසු අඩෙගසුච, යථානු
 ඤ්ඤන අඩගයන් අතුරෙන්ද; කමමසුච, කමීයන්
 අතුරෙන්ද; යෙනකෙනාපි අඩෙගන, යම්කිසි අඩග
 යකින්; යංකිඤ්චිකමමං, යම්කිසි කමීයක්; චච්ඡ
 පෙජ්ඣා, ච්ඡවස්ථානකොටගෙණ; තං භික්ඛුං, ඒ
 භික්ඛුව; කමමාරහංකන්ථා, කමීභීකොට; කමමං,
 කමීය; කරෙය්‍ය, කරන්නේය—යනු කිහිපයින්

භාෂ්‍යානාමකතාදි අභිගයකින් යාපනනිකාමොභි
 ගාථයපිණ්ණිකවැරදිකලමහණ ඇවතටතංවාසංඝනෙ
 මද්දිත්තාමැත්තන්නම් කාමැතිකමීයක් කරන්තන්
 ය. ගෘහස්ථයන්සම්බන්ධ ගෘහස්ථ ප්‍රතිසංයුක්ත ධාරි
 මිකපටිස්සවයවරදවාලීමෙන් දුකුලා ඇවතටපත්ව
 වාසයකරණ භික්ෂුවට අභියෝග්‍යන්තුළ වාසයකරණ
 භික්ෂුන් විසින් තුන්සලදක්වා ගොස් ඔවාද කථා
 වොදනා සාරණකලකමුත් ඒ තමා අවන් ඇවත
 නොදක පිළියම්නොනොට වෙසේ නම් ඒ භික්ෂුව
 හට තජ්ජය වශයෙන් තජ්ජීය කමීයද පිරිස්හැර
 හිදීම පිණිස නියස්සකමීයද ඒ ගමින් ඒ ආරාම
 යෙන් නික්මයාම පිණිස පබ්බාජනීය කමීයද
 දයකයාකරා ගොස් පැමිණි වරද කියා කතාකරවා
 ගැනීම පිණිස පටිසාරණීයකමීයද ප්‍රකෘති භික්ෂුන්
 සමග සමමුහුර්ත සංවාස සහසෙය්‍ය නොකිරීමපිණිස
 උපෙක්ඛපනීය කමීයද කටයුත්තේය. වාදසම සංඝා
 දිසෙසයෙහි වදාල පරිද්දෙන් සමනුභාසන කමීය
 හෝ කටයුත්තේය.

“යෙ පස්සනති යෙ සුණනති තෙහි වතතබ්බා
 සුචා න වදනති ආපනති දුක්ඛටස්ස.” යෙ, යම්
 භික්ෂුකෙනෙනක්; පස්සනති, දකිද්ද; යෙ, යම් භික්ෂු
 කෙනෙනක්; සුණනති, අසද්ද; තෙහි; ඒ දුටු ඇසි
 භික්ෂුන් විසින්; වතතබ්බා, අනුශාසනා කටයුතු
 වෙති; සුචා, අසා; නවදනති, අනුශාසනා නොකෙ
 රන්නම්; දුක්ඛටස්ස, දුකුලා ඇවතට; ආපනති
 ගොති, පැමිණීමවේ--වෙසේවදාලගෙසින් යම්මහණ
 කෙනෙක් අභියෝග්‍යන්තුළ ඉන්වාඩු භික්ෂුන්ගේ
 කායවාක් අධ්‍යාපාරය දැනදූවා අනභිගාමිව අනුශා
 සනා නොකර වෙසෙන්නම් එසේ වාසයකරණ
 මහණුන්ට දුකුලාඇවැත්වේ. සවකීය කමීයෙන් තෙ
 මේම ප්‍රකටවන්නේයයි කියාගෝ ගොස් අනුශාසනා

කළෝ හිසි ප්‍රයෝජනයක් නොවී හුදෙක් භාණ්ඩා
කලා විග්‍රහ විවාද සංඝභෙද සංඝර්ෂම වැඩෙත්
නේයයිනියා හෝ අනුශාසනා නොකර හරිත් නම්
වැරද්දක් සිදුවියනොකැක්කේය. එහෙයින් “හෙ
වෙ හික්කිවෙ හික්කු තසා හික්කුනො වටනෙන
තං ආපනතිං පටිකරෙය්‍යං ඉවෙවිතං කුසලං නො
වෙ පටිකරෙය්‍යං නනෙ හික්කිවෙ හික්කු තෙන
හික්කුතා ආකාමා වටනියා” යනුවෙන්ද, “භෙදගරු
කෙති හික්කිවෙ හික්කුති නසො හික්කු ආපනතියා
අදස්සනෙ උකතිපිතබ්බො” යනුවෙන්ද, “තෙන
බොපන සමයෙන පෙසලා හික්කු ජබ්බගතිසෙ
හික්කු ඕකාසං කාරාපනිං ආපනතියා වොදෙනති
ජබ්බගතියා හික්කු ලහනති ආසාතං ලහනති
අප්පච්චයං වටෙන නපේජනති භගවතො එතමන්
ආරොචෙය්‍යං අනුජානාමි හික්කිවෙ කතෙපි ඕකා
සෙ පුග්ගලං තුලගිකා ආපනතියා වොදෙනුං” යනු
වෙන්ද, “අනුජානාමි හික්කිවෙ චතුති පඤ්චති
පටිකෙකාසිතුං මිහි තිහි දිසිං ආවිකාතුං එකෙන
අසිභාතුං නමෙතං බමතීති” යනුවෙන්ද වදලේය.
අටුවාවෙහිද “චතුති පඤ්චගිති තෙසං අනුපද්ද
වන්ධාය වුත්තං” යනුවෙන් වණිනාකරණලදි.

හික්කිවෙ, මහණෙනි; හෙ හික්කු, ඒ හික්කුහු;
තසා හික්කුනො, ඒ අනුශාසනාකල හික්කුවනේ;
වටනෙන, වටනෙයින්; තං ආපනතිං, ඒ අවනට;
වෙපටිකරෙය්‍යං, ඉදින් පිළියම් කෙරෙත් නම්;
ඉති එතං, එසේවූ ප්‍රතිකමීය; කුසලං, සහපති;
නොවෙපටිකරෙය්‍යං, ඉදින් පිළියම් නොකෙරෙත්
නම්; තෙන හික්කුතා, ඒ නිතකාමි අනුශාසක
හික්කුව විසින්; ආකාමා, නොකැමැත්තාහු නම්;
වටවනියා, අනුශාසනා නොකටයුත්තාහුය; හික්කි
වෙ, මහණෙනි; භෙදගරුකෙති, සංඝභෙදය වේදෙ

ගෝඨි ගරුකරන්නාවූ; හිඤ්ඤා, භික්ඛුන් විසින්;
 ගො හිඤ්ඤා, ඒ දුච්චිභික්ඛුව, ආපනනියා අදස්සන.
 පෑමින් ඇවත නොදැකීම නිමිතිකොට (ගෙවත්).
 ඇවත නොබලන හෙයින්; උකඬිපිතබෝ, සංඝය,
 කෙරෙන් තෙරපිය යුත්තේය—ගෙනගොපනසම්
 යෙන, එසමයෙහි වනාහි; පෙහලා හිඤ්ඤා, ප්‍රියසිලි
 හිඤ්ඤා; ඡබ්බගතියෙ හිඤ්ඤා, සවග හිඤ්ඤා; ධ්වං
 ධ්වංසංකාරපෙත්වා, ථො ද නා ට් ට් අවසරකරවා
 නෙත්; ආපනනියා, ඇවතින්; ථොදෙනති, ථොදනා
 කෙරෙන්; ඡබ්බගතියා හිඤ්ඤා, සවග හිඤ්ඤා; ආසා
 නං ලගනති, ආසානස ලබන්; (වෛරබදිත්) අප්ප
 ච්චයං ලගනති, අප්පසාදය ලබන්; (නොසතුටුවෙහි)
 වධෙන, වධයෙන්; තපජ්ජනති; තජ්ජනසකෙරෙන්;
 ගගවතො, ගාගවතුන්වගන්ත්ව; එතං අභං.
 මෙ කාරණං; ආරුපෙසුං, සැලකලාහුය; හික්ඛ
 වෙ, වගණනි; ඔකාසෙකතෙපි, ථොදනාවට අව
 කාශකම් කල්හිදු; පුගලං, පුද්ගලයා; තුලයිත්වා;
 කිරු (පුද්ගල ලක්ෂණ පරික්ෂාකොට) ආපනනියා,
 ආපනනියෙන්; ථොදෙතං, ථොදනාකරන්ට; අනු
 ජානාමි, මම ආඥකරමි—හික්ඛවෙ, වගණනි;
 චතුතිපක්ඛති, සතරපක්ෂනමක්වූ හිඤ්ඤා විසින්;
 පටිකෙකාපිතුං, මේ අධම්ම කම්ම නොතරවියහි වලි
 ගාලන්ටත්; මිතිති, දෙනම තුන්තමවූ හිඤ්ඤා
 විසින්; දිසිං, මේකම්ම අධම්ම කම්මක යන ලබය;
 ආචිකාතුං, ප්‍රකාශකරන්ටත්; එකෙන, එක් හිඤ්ඤා
 පක් විසින්; එතං, ඒ අධම්ම කම්ම; මෙ, මාගට;
 පාබමතිඉති, රුපි නොවෙයහි; අධිසාතුං, (සිත්
 සහන්ති). ඉටාගන්ටත්; අනුජානාමි, (මම) ආඥ
 කරමි--චතුතිපක්ඛති, චතුතිපක්ඛති යනවචනය;
 තෙසං, ඒ ප්‍රකාති හිඤ්ඤා; අනුපද්දවත්තං, අනු
 පද්ධ පිණිස; වුත්තං, වදානලදි. (මේ කාලයෙහි

වනාහි අබියෝගුන්තුලිවාසයකරණ සමහරහිසුන්
නොයෙක් දුෂ්ප්‍රතිපත්තිවල යෙදී ගැලීවාසයකරණ
බව දිභිසුතවශයෙන් දූතදූතම කරුණා මෙමගි
විරහිත හෙයින් කිසි මහණුන් තාන්සේ කෙණෙක්
ගොස් අවවාදානුසාසනා කරණබවක් පෙනෙන්නට
නැත්තේය. එය පෞරාණිකයන්ගේ සන්පුරුෂ
ධර්මයට නම් කිසිසේත් සමනොවේ.)

උසුනුප්‍රකාර සපනවිධිවිනයකමීයන් අතුරෙන්
කරණලද තජ්නියකමීය ඇති හිසුටවිසින් “කිත්ත
කංකාලං වතතං පුරෙතබ්බනි දසවා පඤ්චවා
දිවසානි ඉමසමිංති කමමකකිකිකෙ එතතකෙනා
පි වතතං පුරිතමෙව” (අච්චි කථා.) කිත්තකංකාලං,
කෙතෙක්කල් මුළුල්ලෙහි; වතතං පුරෙතබ්බං, වත
පිරියුතුද; ඉතිපුච්ඡා, මේ පාච්ඡාවයි; දසදිවසානි
වා, දසදිනයක් හෝ; පඤ්චදිවසානිවා, පස්දිනයක්
හෝ; පුරෙතබ්බනි, පිරියුත්තානුය (“හි” යනු
දලහි කරණදෙයාතකසි) ඉමසමිං කමමකකිකිකෙ,
මේකමමකකිකියෙහි; එතතකෙනාපි, දසදිනයක්
හෝ පස්දිනයක් හෝ වූ මෙතෙක් කලකිනිදු;
වතතං, වත; පුරිතමෙව, පුරණලද්දේමය—මෙසේ
ආ හෙයින් දසදිනයක් හෝ පස්දිනයක් හෝ
මුළුල්ලෙහි

උපසම්පදං නිසසයං සාවණේරුපභාපනං,
ඔවාදං සමමනොවාපි න කතෙ තජ්ජනිකතො...
නාපජේජ තඤ්ච ආපතතිං තාදිසිඤ්ච තනොපරං
කමමඤ්ච කමමිකෙවාපි න ගරහෙ තථාවිධො...
උපොසථ පචාරණො පකතතතසස නොථපෙ
සවවනිං අනුවාදං ඔකාසං ඔවාදනං පිච
සාරණං සමපයොගඤ්ච තකතෙරය්‍ය තථාවිධො...

තජ්ජනිකතො, කරණලද තජ්නිය කමී ඇති
හිසුතෙම; උපසම්පදං, උපාධියායයෙක්වි උපසම්පදා

කම්යද; නිසංසං, ආගන්තුකව පැමිණෙන භික්ෂුන්
 ව නිසදීමද; සාමණේරුපඝාපනං, හෙරණුන්ලවා
 වත්පිළිවෙත් කරවාගැනීමද; ඔවාදං, භික්ඛු
 නොවාද සම්මුතිය ඉවසීමද; සමමනොවාපි, මුලදී
 ලද භික්ඛුනොවාද සම්මුති ඇති භික්ෂූන් වූයේ
 නැමුත්; ඔවාදං, භික්ෂුණීන්ට අවවාද කිරීමද; නක
 ර, නොකරන්නේය; තථාච්ඡධා, එසේ කරණලද
 චරිතිය කම් ඇති භික්ෂුනෙම; තඤ්ච ආපතනිං,
 (තජ්ඣිය කම්යව හෙතුවූ) ඒ ආපතනියවද; තාදි
 භික්ඛු, තත්ඤ්ඤාපතනියවද; තතොපරං, තදධික
 ආපතනියවද; නාපපෙත්, නොපැමිණෙන්නේය;
 යමමඤ්ච, තජ්ඣිය කම්යවද; කම්මිකෙවාපි, කාර්
 ථික භික්ෂුන්වද; නගරගෙ, ගඟා නොකරන්නේය;
 තථාච්ඡධා, එසේ කරණලද තජ්ඣිය කම්ය ඇති
 භික්ෂුනෙම; පකතකතස්ස, ප්‍රකෘතිභික්ෂුවහට; උපෙ,
 සථ පචාරණා නොථපෙ, පොහෝ පවුරුණු නොත
 බන්නේය; සවචනිං, කියයුතු වරද ඇතැයි කියා
 අත්තැනකට යානොදී වැලැක්වීමද; අනුවාදං, අධි
 පති තනතුරු පිළිගැනීමද; ඔකාසං, වොදනාවට
 අවකාශ ගැනීමද; වොදනංපිච්ච, වොදනාව (දේශ
 රොපණය)ද; සාරණං, වසතු සාක්ෂ්‍ය පෙන්වා සිහි
 කරවීමද; සමපයොගඤ්ච, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා
 වර්ධකරවීමද; නකරෙ, නොකරන්නේය.

මෙසේකීයනලද අවලෝඝවන නොපිරිහෙලා සම්
 පුණීකොට සංඝයාට සැලකර සිටිවිට පුරණලද
 අවලෝඝවන ඇති ඒභික්ෂුති සංඝයාවිසින් ඔහුරණ
 කම් වාක්‍යයෙන් ප්‍රකෘති සංඝයාවෙත ඇතුලත්කර
 මුලින් යම් ඇවතක්නිසා තජ්ඣිය කම්ය කරණු
 ලැබිනම් ඒ ඇවතට පිළියම් කරවියයුත්තේය.
 උකතප්‍රකාරයෙන් සංඝයාවෙත ඇතුලත් කරගැනී
 මට පළමුවෙන්ද මේ භික්ෂුව පිරිවෙස්මානත් පුර

මින් සාරානු වනෙහිආසිරෙණ භික්ෂුවමෙන් ප්‍රකානි
සංඝයාවහන්සේ සමග සමාන සම්භොගියෙක්මය,
ඉදිත් කියනලද අටළොස්වතෙහි නොආසිරෙනම්
සංඝයා වෙත ඇතුලත් නොකටයුතුදා පමණක්
නොව අලජ්ජවු හෙයින් ප්‍රත්‍යය ධර්මය යන උභය
සම්භොගයම ඒ භික්ෂුව සමග නොකටයුත්තේය.
උපොසථපවාරණ කමාකම් සඛ්ඛාන (කුඩා මහත්
විනයකම්) සංවාසයවුකලී නොකටයුතුයයි වදාළ
පෙළ අටුවා වචනයක් නැත්තේය. කරණලද
නියසකමය ඇති පුද්ගලයා සම්බන්ධ විනිශ්චයද
මේනසින් දනගුතු. “නිස්සායතෙ වච්චබ්බනති ගරු
සන්තිසංයං සන්ධාය වුත්තං න ඉතරං” (වජිරබුඬි
විකා ගණ්ඨිපදෙසුපන) “නිසංසකමමං යසමා බාල
අබ්‍යන්ත වසෙන කරියති තස්මා නිසංසාය වච්චබ්බ
නති නිසංයං ගාභාපෙනබ්බොති වුත්තං” (සාරානු
දීපනී විකා). නිසංසායතෙවච්චබ්බනති, නිසංසායතෙ
වච්චබ්බං යන වචනය; ගරුසන්තිසංයං, ගරුසන්
තිශ්ශ්‍රය; සන්ධාය, සදහා; වුත්තං, කියනලද්දේය;
ඉතරංසන්ධාය, ඉතුරු නියසමාදන්වීම සදහා; න
වුත්තං, නොකියනලදී; ගණ්ඨිපදෙසුපන, ගණ්ඨි
පදයන්හි වනාහි; නිසංසකමමං, නියසකමය; බාල
අබ්‍යන්තවසෙන, බාල අව්‍යන්ත භික්ෂුන්ගේ වශ
යෙන්; යසමාකරියති, සම්භෙයකින්කරණුලැබේද;
තස්මා, එහෙයින්; නිසංසායවච්චබ්බනති, නිසංසාය
වච්චබ්බං යනුවෙන්; නිසංයං ගාභාපෙනබ්බොති,
නිශ්ශ්‍රයග්‍රහණයකරවියයුත්තේයයි; වුත්තං, කියන
ලදී—මෙසේ ආහෙයින් කරණලද නියසකමය
ඇති ඒ භික්ෂුව ගුරුවරයා සම්පයෙහි නවත්වා
ගණ අටළොස්වත පිරවියයුත්තේය. කරණුලැබූ
පබ්බාජනිය කමය ඇති පුද්ගලයා විසින්ද වසන
ලද ග්‍රාමයෙන් වසනලද ආරාමයෙන් පිටපලාන
කට නික්මගොස් අටළොස්වත පිරියයුත්තේය.

කරණලද පටිසාරණීයකමීය ඇති දණඩාහි පුද්ගල
යා විසින්ද අටලොස්වන පුරමින්ම දයකයාකරා
ගොස් ස්වමාකරවාගන්නායුත්තේය. මෙසේ කියන
ලද කමිට්තුන්කය ලක්ෂකමී නම්වේ. උත්තෙසපණීය
කමිත්‍රිකය ගරුකමී නම්වේ. එහෙයින් කරණලද
උත්තෙසපණීය කමී ඇති හිසුව විසින් තෙසාලිස්
වනක් පිරියයුත්තේය. කමිට්කයෙහි “ඉන්ද්‍රාණා
මය්‍ය හිකුන්නා උතෙහිපනීය කමමං කරෙය්‍ය
අසමිහොගං සංඝෙන” ඉන්ද්‍රාණාමය්‍ය හිකුන්නා
මේ නම් ඇති හිසුවට; සංඝෙන අසමිහොගං,
සංඝයා හා සමහිතමිහොගය නොකිරීම පිණිසවූ
(නොහොත්) සමහසමිහොගය නොකිරීමටහේතුවූ
උත්තෙසපණීයකමීය; කරෙය්‍ය, කරන්නේයයි
කියාද; මාතෘකායෙහි “යොපන හිකුන් ජානං තථා
වාදිනා හිකුන්නා අකතානු ධම්මෙන තංදිහිං අප්ප
නිය්‍යට්ඨන සභිං සම්භුඤ්ජය්‍යවා සංච්ඡෙය්‍යවා
සහවාසෙය්‍යං කප්පය්‍ය පාටිත්තියං” යොපන
හිකුන්; යම් හිසුවක්තෙම; ජානං, උත්තෙසපනක
භාවය දැනදැන; තථාවාදිනා, එසේවූ මිත්‍රාචාර
ඇත්තාවූ; අකතානුධම්මෙන, නොකරණලද අව
සාරණ නමැති අනුධම්ම ඇති; තං දිහිං, ඒ මිත්‍රා
ලබ්ධිය; අප්පට්ඨනිය්‍යට්ඨන, නොගනිවාවූ; හිකුන්
නාසභිං, හිසුව සමග; සම්භුඤ්ජය්‍යවා, ධර්ම
මිත්‍රයෙන් සමිහොගකෙරේනම් හෝ, සංච්ඡෙය්‍යවා,
සමග ක්ෂුද්‍රානු ක්ෂුද්‍ර කමිකෙරේ නම් හෝ; සහවා
සෙය්‍යං කප්පය්‍ය, එකුපවාර එකවර්තනයෙහි
එක්ව හොටිනම් හෝ; පාටිත්තියං, පටිති ඇවැත්
වේ—මෙසේද ආහෙයින් ඒ උත්තෙසපනක හිසුව
සමග සමිහොග සංවාස සහසෙය්‍ය නුණම නොවිටි
“ආවාස පරමපරඤ්ච හිකුන්වෙ සංසථ” හිකුන්
වේ, මහණෙනි; ආවාසපරමපරඤ්ච, ආවාස පරම
පරවද; සංසථ, සොමණියකර කියව්; සහුවෙන්ද
අනුදැන වදාළේය.

“සම්මොගො නාම වෙසම්මොගො ආමිස සම්මොගො ධම්ම සම්මොගොව නන්ද ආමිස සම්මොගොනාම ආමිසං දෙනිවා පටිගණ්ඨාතිවා ආපනති පාචිනතිස්සං. ධම්ම සම්මොගො නාම උද්දිසතිවා උද්දිසාපෙතිවා පදෙන උද්දිසතිව. උද්දිසාපෙතිවා පදෙපදෙ ආපනති පාචිනතිස්සං. අක්කරුය උද්දිසතිවා උද්දිසාපෙතිවා අක්කරක්කරුය ආපනතිපාචිනතිස්සං” (අරිඨ්ඨකඤ්ඤාපදපාළි). සම්මොගො නාම; සම්මොගය නම්; ආමිස සම්මොගොව, ආමිස සම්මොගයද; ධම්ම සම්මොගොව ඉති, ධම්මසම්මොගයදැයි; සම්මොගො, සම්මොගයෝ; වෙ, දෙදෙනෙකි; නන්ද, ඒ දෙවැදූරුමි සම්මොගයන් අතුරෙන්; ආමිස-සම්මොගොනාම; ආමිස සම්මොගය නම්; ආමිසං දෙනිවා, විවරාදී ආමිසයදේ නම් හෝ; පටිගණ්ඨාතිවා, අලප්පිසන්නක විවරාදී ආමිසය පිළිගනිනම් හෝ; පාචිනතිස්සං, පච්චි ඇවතට; ආපනති, පැමිණීමට; ධම්ම සම්මොගො නාම, ධම්ම සම්මොගය නම්; උද්දිසතිවා, උදෙසා නම් හෝ (පාළිධම්ම උගන්වා නම් හෝ) උද්දිසාපෙතිවා; උදෙසවා නම් හෝ (උගන්වාගනිනම් හෝ). පදෙපදෙ, පදයක්පාසා; පාචිනතිස්සං, පච්චි ඇවතට; ආපනති, පැමිණීමට; අක්කරුය, අක්කරයෙන්; උද්දිසතිවා, උදෙසා නම් හෝ; උද්දිසාපෙතිවා, උදෙසවා ගනිනම් හෝ; අක්කරක්කරුය, අක්කරක්පාසා; පාචිනතිස්සං, පච්චිඇවතට; ආපනති, පැමිණීමට--මෙසේ ආවාඩු දෙවැදූරුමි සම්මොගයම උත්තමපනකතික්ඛුට්ඨ සමග කිරීමට කිසිමපයභාස කාරණාලෙසයකුත් නැත්තේය. උත්තමපනනොවූ අලප්පියාහට වුකළි “අලප්පිනා සබ්බං පරිමොගො නාම අලප්පිස්ස සන්නකං ගහෙතිව පරිමොගො” අලප්පිනා සබ්බං, අලප්පියා ගා සමග; පරිමොගො

නාම, පරිභොගය නම් ; අලප්පියා සන්නාම,
 අලප්පියා සතුටු පසය ; ග හෙතො, ගෙන; පරි
 භොගො, පරිභොගයයි—මෙසේ විකාශන පරිද්
 දෙන් අලප්පියාගට තමසතු පස දීමෙන් අලප්පි
 පරිභොගය නොවේ. අලප්පියාසතු පස ගෙන
 පරිභොග කළහොත් ආමිෂ සම්භොගයවේ. ඉදින්
 අලප්පිත්සතු පස නමුත් ධාර්මික නම් තම
 සතන්ති ක්‍රොධසංසිද්ධි මෙමත්‍රිභාවනා සිඛිසඛිඛාන
 ධර්මානුග්‍රහය පිණිස පිළිගතයුතු වාක්මෙන් විගුඛි
 චාගී මෙමත්‍රි භාවනා නිදේශයෙහි “සචෙපනපණ
 හිනනාජ්ථො හොති අපරිභොගාරහ පරිකබ්බො
 අත්තනො සන්නාමමෙව දුතඛ්ඛං තපසංචං කරො
 තො එකන්තනනෙව නසමිංපුගගලො ආසානො වූප
 සමමති” යන වාක්‍යයෙන් ව්‍යතිරෙක නායකයෙක්
 පෙණේ--පණ, භවෙරි භික්‍ෂුනෙව; අපරිභොගාරහ
 පරිකබ්බො, පරිභොගාහී පරිජ්ඣාර නැත්තේ;
 හිනනාජ්ථො, හිනනාටු ආජිවයඇත්තේ; සචෙපන
 හොති, ඉදින් වූයේනම්; අත්තනො සන්නාමමෙව;
 තමාසතු ඥයම ; දුතඛ්ඛං, දියයුතුය; එවං කරො
 තො, මෙසේ කරන්නාටු; තසං, ඒ යොගී පුද්ගල
 යාගට ; එකන්තනනෙව, එකාන්තයෙන්ම ; නසමිං
 පුගගලො, ප්‍රත්‍යක්ෂලයෙන් පහලටු පෞර්ව ගති
 ඇති ඒ භවෙරි පුද්ගලයා කෙරෙහි; ආසානො, නම
 සතන්ති ඇතිවූ ආසානය ; වූපසමමති, සංසිද්ධි;
 මෙහි ව්‍යතිරෙක නායකයෙක් ඒ අලප්පියාසතු
 පසය ඉදින් පරිභොගාහී දුග්‍රම්පසයක් විනම් පිළි
 ගතයුතු බවද පෙණේ. ධුරුමරට මොටුං මහරජ
 තුමන්විසින් පාසාණ්‍යත්‍රයක්මෙන් ගරුකරණලද
 සුපෙසල ශික්‍ෂාකාමිභාවයෙන් අතිප්‍රසිද්ධ වැඩවිසු
 (ශංකල්පිංසයාමෝ) යන අපරනාමමයයක් ඇති
 ෮. නැයුභිධාන මහ තෙරණුවෝ සැකසතින

පුද්ගලයෙක් යම් පසයක් ගෙන අවුත් මවුපියන් ගෙන් ලැබූ පසයක් හිසට ඉදින් පූජා කෙරෙන්නම් පසය අසින් පුද්ගලයාගෙන් සැකසන හෙයින් පිළිගොනණීමයි. භූමිමහතාව ගිඳිති. පසය ගෙනවුත් පූජාකළ ආගන්තුක භික්ෂුව නැතිව ගියකල්හි සෙසු මහණහු පංසුකුල සංඥාවෙන් ගෙන පරිභෝග කෙරෙහි එසේ දෙමව්පියාදි කෙනෙකුගෙන් කැපකරැව්ලෙස ලද පසයක් හිටි ඉදින් කැලනොකළ පසයක් නම් කැපකරැව්ත් විසින් ගෙන පරිභෝග කරණු ලැබේ. ජාගර මහ තෙරැන්වහන්සේගේ උපාධිසායාවායඃභූත (සලුංස යායෝ) යන අපර නාමධෙයයක් ඇති ටිඤ් මාලඞ්කාර මහ තෙරැන්වහන්සේ අලජ්ජියෙක් යම් පසයක් ගෙන අවුත් පිටුවහොත් පරිභෝග නොකෙරෙමි යි මනස්කාරය පිනිට්වා පිළිගෙන කැපකරැව්ත් විසඳිනය කළෝය. එහෙයින්, “යච්චෙ පුග්ගලොපි අලජ්ජි පිණ්ඩපානොපි අධම්ම යො පච්චයො න ගහෙනබ්බා” යනාදි චතුෂ්කය පරිද්දෙන් ඉදින් අලජ්ජියෙකු විසින් දෙනලද දෙය නොගණිමි යි ප්‍රතිසංස්කරීමෙන් ඒ අලජ්ජියා බියපත්ව මදරනිතයෙක් වේනම් ඒ අලජ්ජියාගේ සම්මුඛයෙහිම ඒ පසය ප්‍රතිසංස්කර කටයුතු.

ඉදින් මදරනිතයෙක් නොව කලහකාරක යෙක්වෙයි වැටහේනම් පරිභෝගකරන්වෙමියයි ආශවාදනොකොට පිළිගෙන විසඳිනය කටයුතු. ඒ එසේමය. නමු සම්පයෙහි දමාගිය රන්රිදි මසුකහවණු පවා ඉදින් ආශවාදය නොකෙළේ නම් කැපවේ. එහෙයින් මෙහි නියනුමනිම—ධම්ම සම්භෝගයද මේනසින් දතයුතු. අලජ්ජීන්ගෙන් ඉගෙනීම නොකටයුතු. ඉගැන්වීම වනාහි අලජ්ජියාටද කටයුතුමය—ඒ එසේමැයි. උගන්වන

අතර වචනයෙන් වචනය කියාදීමෙන්ම නොබෝ කලකින්ම ඒ අලජ්ජියා ලජ්ජි බව්‍යයෙහි පිහිටිය හැක්කේය—මේ බව්‍ය සම්භෝගයෙහි පෙළෙහි ඉගෙනීම ආහෙයින්ද අසී කථායෙහින්,

“යොපන කොටියං සිතො ගතො තස්ස පුගලස්ස අවචයෙන නාසිස්සති, තංඛමොනුගගෙන උගණ්ණිතුංචට්ඨති”—කොටියංසිතො, අතුරුදන් වීමට ආයත්නව කෙලතැන්හි පිහිටියාවු; යොපන ගතො, යම් ග්‍රන්ථයක්; තස්ස පුගලස්ස, ඒ ග්‍රන්ථයේ අලජ්ජිපුද්ගලයාගේ; අවචයෙන, අවැමෙන්; නාසිස්සති, නැසෙන්නේනම් (හෙවත්) නැතිවත් නේනම්; තං, ඒ ග්‍රන්ථය; ඛමොනුගගෙන, බව්‍යානුග්‍රහයෙන්; උගණ්ණිතුංචට්ඨති, උගන්නටවී යයි මෙසේ ඉගෙනීමට ආහෙයින්ද ”සංවසෙය්‍ය වාහි උකඛිතනකෙනාසසිං උපොසථංවා පචාරණංවා සංඝ කම්මංවා කරොති ආපනති පාටිනතියස්ස” සංවසෙය්‍යවාහි, සංවසෙය්‍යවා යනු; උකඛිතනකෙනාසසිං, උත්තේෂ්‍යමණියකමිය කරණකොට ගෙන සංඝයාකෙරෙන් තොරපනලද නිසුළු හා සමග; උපොසථංවා, උපෙභ්‍යුඡථ කමිය හෝ; පචාරණංවා, පචාරණ කමිය හෝ; සංඝකම්මංවා, අතිරික්ත සංඝ කම්මවතුන්කය හෝ; කරොති, කෙරේනම්; පාටිනතියස්ස, පටිති ඇවතට; ආපනති හොති, පැමිණීමටවේ.

මෙසේ පාළියෙහි සම්භෝගයෙන් වෙනස්ව ආවාටු කමීකමීසංවාසයද; “නභිනිකඛවෙ අලජ්ජි නං නිස්සාය වත්ඨබ්බං යො වසෙය්‍ය ආපනති උකකටස්ස න භිකඛවෙ අලජ්ජි නං නිස්සයො දුතබ්බො යොද්දෙය්‍ය ආපනති උකකටස්ස” නිකඛවෙ, මහණෙනි; අලජ්ජිනං, අලජ්ජීන් (නොහොත්) අලජ්ජීන්ගේ අවවාදය; නිස්සාය, නිසා; නවත්බ්බං,

නොවිසිසයුතු ; යො, යම් ලජ්ජ මගණක් ; වසෙය්, වාසයකළේනම් ; අය්, ඒ ලජ්ජ මගණ හට ; දුක්ඛාපාපත්ති, දුකුලා ඇවතක් ; අය්, චන්ද්‍රිය ; භික්ඛවෙ, මගණනි ; අලජ්ජනං, අලජ්ජීන්ට ; නිස්සයො නදතඤ්ඤා, නිසන්දාදියයුතු ; යො, යම් ලජ්ජ මගණක්තෙම ; දදෙය්, නිස දෙන්නේ නම් ; තය්, ඒ මගණහට ; දුක්ඛාපය්, දුකුලාවට ; ආපත්තිගොති, පැමිණීමටවි.

මෙසේ බ්‍රහ්මකයෙහි ශික්ෂාපදවගයෙන් වෙනම ආවාටු නිශ්ශ්‍රයග්‍රහණදා වහ්‍යාදියනාදියද ධර්ම පරිභොගයෙහි ඇතුළත්කොට “ධම්මපරිභොගොති එකකමමං එකුදදුගොති ආදිනා වුත්තසංවාසොවෙව නිස්සයගගහණදානාදිභාසඤ්ඤානිරුමිසපරිභොගොති වෙදිතඤ්ඤා ධම්මාමිසපරිභොගවිචජ්ජනොනාපි දුමමච්ඡානං පුගලානං නිග්ගහො අධිපප්පතො තොව පෙසලානං ඵාසුචිගාර සබ්බමිති විනාසානුගහාදි අත්ථාය එතදත්තනා සික්ඛාපද පඤ්ඤානිඨා තස්මා යංයං දුමමච්ඡානං උපත්ථමිතාය පෙසලානං අඵාසුචිගාරාය සබ්බමපරිභොගාදි අත්ථාය ගොති තංසඤ්ඤාමි පරිභොගොවාගොතු අපරිභොගොවා සාත්‍රං නවට්ඨති එව කතරුනො සාසනං අභ්‍යර්ධාපෙනති දුක්ඛාපඤ්ඤා ආපජ්ජනති” - ධම්ම පරිභොගොති, ධම්ම පරිභොගො යනු ; එකකමමං එකුදදුගොති ආදිනා, එකකමමං එකුදදුගො යනාදියෙන් ; වුත්තසංවාසොවෙව, වදාරණලද සංවාසයද ; නිස්සයගගහණදානාදිගො, නිසගැණීම, නිසදීම ආදිවු ; ඤ්ඤානිරුමිස පරිභොගොති ; සියළු නිරුමිස පරිභොගයද ; වෙදිතඤ්ඤා, දතයුතු (“නි” ශබ්දය දළහි කරණදෙසතකයි) ධම්මාමිස පරිභොග විචජ්ජනොනාපි, ධර්මපරිභොගආමිසපරිභොගවිචජ්ජනමයන්ද ;

දුමමඩ්ඩුනං පුග්ගලානං, අලජ්ජි පුද්ගලයන්ට; නිගාහො, නිග්‍රහය; අධිපෙප්පතො, අදහස්කරණ ලද්දේය; සොචනිගගහො, ඒ නිග්‍රහයද; පෙසලානං ආසාදනං අත්තං, ප්‍රියශීලී ලජ්ජන්ගේ පහසු විගරණය සම්මිසාගේ චිරස්ථිතිය විනාශානුග්‍රහය ආදී අත්තය පිණිස; ගොති, වේ; සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තං, ශික්ෂාපදප්‍රඥපතිග්‍රන්ථ; එතද්දුථිතතා, එයම ප්‍රයෝජනමකාරි අත්තමයයිනි, තත්තො, එමයයිනි; සංගං, යම් යම් ක්‍රියාවක්; දුමමඩ්ඩුනං උපස්මිතය, අලජ්ජිත්ව උපස්මිත පිණිසද; පෙසලානං අභාසුචිතාය, ප්‍රියශීලීත්ව අපහසු විගරණය පිණිසද; සම්මම පරිභානාදී අත්තය, සම්මි පරිභානාදී අත්තය පිණිසද; ගොති, වේද; තංසංඛ්ඛං, ඒ සියලුම; පරිභොගොවා, පරිභොගවශයෙනි ඇතුලත්වූයේ හෝ වේවා; අපරිභොගොවා, පරිභොගවශයෙනි ඇතුලත්වූවූයේ හෝ වේවා; කාංකුං කරන්නාව; නාවට්ඨතිථව, නොවට්ඨන්නේය (එව පීදපාඨති) එවං කරුණෙනා, මෙමස් කරන්නාවූ පුද්ගලයෝ; සාසනං, ශාසනය; අනතරධාපෙනති, අතුරුදන් කෙරෙන; දුක්ඛධුක්ඛං, දුකුලාවචද; ආපජ්ජනති, පැමිණෙති.

මෙමස් ඇවත් නියමකලාවූ විමතිවිනොදනි විකාචායනියන්ගේ වචනයට පෙළ අවුච්ඡා දෙක්කිම සාධකයක් නොමැතිවා පමණකුත් නොව යුක්තියක්ද නොපෙනේ. ඉදින් “සම්භුඤ්ඤායවා” යන්න සමග ආගෙයිනි “සංවසෙය්‍යවා” යනුද ගැනෙයි කියන්නම් “සභවා සෙය්‍යං කපෙප්පය්‍ය” යනුද ගෙණ අලජ්ජිත් සමග එකාවාසයෙහි හිඳි මෙන් ඇවැත්වියයුතුය. එහෙයිනි “සංවසෙය්‍යවා පහවාසෙය්‍යං කපෙප්පය්‍ය” යන පදවයම නොගත යුත්තේය. “හගවතා පඤ්ඤානතං නසාපත්තිකො

න උපොසථො කාතබ්බොති (බකක) පාරිසුඛිං
 ආයස්මන්තො ආරොවෙථාති ආදිනානායෙන සා
 පත්තිකස්ස උපොසථකරණෙ පඤ්ඤානතං දුක්ඛ
 ටං ආපජ්ජන්ති” (කඝ්ඛාචිතරණී අභිකථා). සාපත්
 තිකෙන, ඇවත් සහිත භික්ෂුහු විසින් ; උපො
 සථො, උපෙෂ්ඨය ; නකාතබ්බො, නොකටයුතු ;
 ඉති, මෙසේ ; භගවතා, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ
 විසින් ; පඤ්ඤානතං, පණ්ඩිතලදි ; “පාරිසුඛිං පෙ
 ානායෙන, පාරිසුඛිං ආයස්මන්තො ආරොවෙථ”
 යනාදී ක්‍රමයෙන්, සාපත්තිකස්ස, ආපත්ති සහිත
 භික්ෂුහුගේ ; උපොසථකරණෙ, උපෙෂ්ඨකරණය
 නිමිතිකොට ; පඤ්ඤානතං, පණ්ඩිතලදි ; දුක්ඛ
 ටං, දුකුලාවට ; ආපජ්ජන්ති, පැමිණෙත්.

මෙසේ පෙළි අටුවා දෙකේ ආගෙයින් සාපත්
 තිකව පොහෝතිරීම වරද හභිතයි. සංඝාදියෙ
 සාදි ඡබ්බිධ ආපත්තිස්කකියන් අතුරෙන් යම්
 ආපත්තිස්කකියකින් සාපත්තිකව පාමොක් අසා
 නම් නිදානාවශානයෙහි සහ ඒ ඒ උදෙස අවශ්‍ය
 නයෙහින් දුකුලා ඇවත්වලට පැමිණේ. මෙසේ
 සාපත්තික භික්ෂුවටම ඒ ඒ ආපත්තින්ගේ යාවත
 තියානුශාවනාවශානයෙහි ඇවැත්වේ. නිරුපත්
 තික භික්ෂුවට ඇවැත් සිද්ධවේයයි කියා නැත්තේය.
 උපෙෂ්ඨපචාරණයෙන් පිටත් අන්‍ය කමියන්හි
 සාපත්තික භික්ෂුන්ට පවා ඇවත් සිද්ධවේයයි නො
 වදාළේය.

“සභාගාපත්තියානති සංඝස්ස පත්තකල්ලං
 නාම නභොති තෙනවුත්තං සභාගාපත්තියො න
 විජ්ජන්ති ඵනාසුති සභාගාපත්තිසු අවිජ්ජමා
 නාසු විසභාගාපත්තිසු විජ්ජමානාසු පත්ත
 කල්ලං භොතිසෙව” (කඝ්ඛාචිතරණී අභිකථා.)
 සභාගාපත්තියා, වස්තුසභාගවූ ආපත්තියක් ; සති,

සියළු සංඝයාට ඇතිවූ කල්හි ; සංඝස්ස, සංඝයා
ගේ ; කම්මං, කම්මය ; පත්තකාලං නාම, ප්‍රාප්ත
කාල ඇත්තේ නම් ; නාගොති, නොවේ ; තෙන,
එහෙයින් ; සභාගාපත්තියො නවිජ්ජනතිති, න
විජ්ජනතියයි ; වුත්තං, කියනලදී ; (“හි” යනු
දළඹකරණදෙසානකයි) එතාසු සභාගාපත්තිසු,
ඒ සභාගාපත්තින් ; අවිජ්ජමානාසු, අවිද්‍යමානවූ
කල්හි ; විසභාගාපත්තිසු, වයනු විසභාග ආපත්
තින් ; විජ්ජමානාසුපි, විද්‍යමාන කල්හිදු ; පත්ත
කාලං, ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ ; ගොතියෙව, වේ
මය.

මෙසේ ආගෙයින් සියළු සංඝයාවගන්සේ වයනු
සභාග ආපත්තියකින් සාපත්තියකගේ වෙන්නම්
ඔවුනොවුන් ඇවැත් දෙසීමෙන් පිළියම් කරගැ
ණීම වරද සහිතය. පිළියම්නොකොට සාපත්ති
කව උපපජ්ජමත් සදෙයයි. එසේ හෙයින්
සංඝයාගේ කම්ම ප්‍රාප්ත කාල ඇත්තේ නොවේ.
විසභාගාපත්තියකින් සාපත්තියකවීමෙන් ඔවුනො
වුන් ඊට පිළියම් කටයුතු වූ හෙයින් එසේ කොට
පාමොක් අසන භික්ෂූන්ට ඇවැත්නොවේ. එහෙ
යින්ම සංඝයාගේ කම්ම ප්‍රාප්තකාල ඇත්තේ
වේ. එහෙයින් පොභෝපවුරුණුවලදී පාරාජිකා
නොවූ අලජ්ජීන් සිටියත් එයින් ලජ්ජී සංඝයාට
නොව අලජ්ජීන්ටම ඇවත් සිදුවන්නේය. පො
භෝපවුරුණුවලින් පිටත්කම්මයන්හි ඒ අලජ්ජීන්ට
පවා ඇවත් සිදුනොවන බව දැනගනු.

ගහවෙසා භික්ෂුණී සික්ඛ-මානා සික්ඛාපටිකතිපො
සාමණේරො සාමණේරී-පාරාජිකොව සාසනං.

උකතින්ත කාතයොපේය්‍ය-සංවාසකොව පණ්ඩකො
තිත්ථාසහන මාපනොනා-ආනන්තාරිය කම්මිකා.

තිරවෙණ හික්කුණිදුසො-උහනොබන්දුන් නකාලුමෙ
වජ්ජනියාති විසෙදුකුය්‍යා-එකවිසති පුගලො.

මෙසේ අනිකථායෙහි දක්වනලද එක්විසි
පුද්ගලයන් කෙරෙහිද අලජ්ජියා අත්පසින් දුරු
කටයුත්තෙකැයි නොදක්වනලදි. ඒ එසේමය.
ඉදින් අලජ්ජි පුද්ගලයා දෙරියන්ගමාරක් අත්
පසින් දුරුකරණුලැබුවහොත් කමිය වහි කමිය
වේ. සීමාවෙන් පිට තෙරපනු ලැබුවහොත්
දුභිදය ශික්ෂාපදයෙහි “ නත්ති තයාගසිං උපපා
සමථාචා පචාරණංවා සංඝකමමංවාති වදන් ආපනති
දුක්කටස්ස ”—තයාගසිං, තා හා යමග ; උපපාස
මථාචා, පපාගන් කිරීමද ; පචාරණංවා, පවුරුණු
කිරීමද ; සංඝ කමමංවා, අනාග චතුර්විධ සංඝ
කමී කිරීමද ; නත්ති, නැත්තන්ය ; ඉති වදන්,
මෙසේ කියයි නම් ; දුක්කටස්ස, දුකුලා ඇවතට ;
ආපනතිහොති, පැමිණීමටය. මෙසේ ආගෙයින්
“ වඩුපු සන්දස්සනා ආපනති සන්දස්සනා සංවාස
පටිමකඛප සාමිපි පටිමකඛප ” යන චතුර්විධ මවා
දනා අතුරෙන් සංවාස පටිමකඛප මවාදනාවෙන්
(පාරාජිකාවෙන්) මවාදනාකිරීමක් වූහෙයින් මවා
දකයන්ගේ අභිප්‍රායානුකූලව දුකුලා ඇවත් සහ
වෙසෙස් ඇවත් සිදුවියහැකි. අසංවාස පුගලෝද

උකතිතොනානුප සමපතොනා

හික්කුණිජිනා මූලකො

නානාසංවාස නියමිත

සිතවෙහාස සන්ධිතා

එකාදස අභබ්බාව

අසංවාසාති දීපිතා (බුද්ධකසිකාව)

උකතිතොනා, උතෙව්නිකම් කරණලද කමීනා
නා සංවාසකයාද ; අනුපසම්පතොනා, උපසම්පත්
නා නුවුයේද ; හික්කුණි, මෙහෙණද ; ජිනාමූල

හො, පරිජ්ඣවත්තන්ද ; නානාසංවාස නිසංසිත සීත
 භවයාස යනේතිනා, ලභිනානාසංවාසකය සිමින්
 බුහුරසිවිසේය ආකාශයෙහි සිව්සේය යන නිදෙ
 නද ; එකාදස අභබ්බාව, පණ්ඩකය පඨංගසංවාස
 කය නිසංසිතපක්කනතය තීරග්ථිනාස ආනානාරිය
 කාර්මිකයන් පස්දෙනාස හික්කුණේදුෂකය උභතො
 බ්‍රහ්මද්වයකය යන එකොලොස් අභව්‍ය පුද්ගල
 යෝද ; අසංවාසාහි, අසංවාසයහසි ; දීපිනා, දක්
 වනලදහමෙසේ අටලොස්දෙනෙක්ද උකස්නක
 කයා තුන්දෙනෙක්කොට බෙදුවහොත් සම විසි
 දෙනෙක්ද වෙති.

විමතිවිනොදනී ටිකාවාසී මතයෙන් වනාහි
 අලජ්ජියාද ඇතුලත්කොට ගැනීමෙන් විසිඑක්ද
 නෙක්වි පෙල අවුටා දෙකටම විරුඬවේ. පොහෝ
 පවුරුණු හා කුඩා මහත් විනයකම් සියල්ලක්
 සංවාසමාත්‍රයමුත් සම්මතාග පරිභොගවලට ඇතු
 ලත් නොවේ. එහෙයින්ම එය එක් යොදුන් දෙ
 යොදුන් තුන් යොදුන් පමණ සීමාවක්තුල ඇති
 තාක් ප්‍රකෘති සියළු හික්කුණ්ගේ කාන්‍යයකි.

ලජ්ජි හෝ අලජ්ජි හෝ සියළු හික්කුණ් විසින්
 ම අත්පසට හෝ පැමිණියයුතු. ජ්‍යෙෂ්ඨාදිසිය
 හෝ දියයුතු. ත්‍රදෙක් වැඩි කම් නොකරන්නාවූ
 කම්නානා සංවාසක ලභිනානාසංවාසක අන්තිම
 වැඩු අපේක්ෂාපකත පුද්ගලයන් තුන්දෙන පම
 ණක් සීමාවතුලට නොගෙණ පහකලයුත්තෝ
 වෙති. එහෙයින් “සංවාසො නාම එකකමම.
 එකුදෙදහො සමසික්ඛතා එසො සංවාසො නාම”
 යන පදහාජනී වණිනා අභිකථායෙහි “වතුබ්බි
 ධම්පි සංඝකමම. සීමාපරිවජ්ජෙනාහි පක්කතොනාහි
 හික්කුහි එකතොකතබ්බතතා එකකමම. නාම

තථා පඤ්චවිධොපි පාඨමොක්ඛත්වදෙදසො එකතො
උද්දිසිතබ්බහතා එකුදෙදසො නාම " යි වණිනා
කොළෝය.

තත් ටිකාවන්තිද "පකතහතානාම පාරුජිකං
අනාපනතා අනුක්ඛිතතාව" යි වණිනාකරණලදි.
සංවාසොනාම, සංවාසය නම් ; එකකමමං, සමග
කටයුතු සංඝ කම්මතුණ්කය ; එකුදෙදසො, ගිමසථ
වූ සියළුම ප්‍රකාති භික්ෂුන් විසින් සංඝ උපෙශ්මථ
වශයෙන් සමග උදෙසියයුතු (උච්චාරණ කටයුතු)
පාඨමොක්ඛත්වදෙදස පඤ්චකය ; සමසික්ඛතා, සමගි
යෙන් පිළිපදින මහණුන්ගේ ලජ්ජිභාවයට නිමිත්
ත වූ ශික්ෂාපදසමුත්සයන ; එසො, මේ ත්‍රිකය ; සංවා
සොනාම, සංවාස නම්වේ ; පකතහතා නාම,
ප්‍රකාති භික්ෂු සභාවය ඇත්තෝනම් ; පාරුජිකං,
පරිජ් ඇවතම ; අනාපනතාව, නොපැමිණියාවුද ;
අනුක්ඛිතතාව, උත්සේපතනොවුද භික්ෂුහුයි.

"සමසික්ඛතා" පදය වනාහි, "පඤ්ඤ
තනංපන සික්ඛාපදං සබ්බෙතිපි ලජ්ජි පුග්ග
ලෙති සමං සික්ඛිතබ්බහාවතො සමසික්ඛතා
නාම" යයි (අනුකථායෙතිද) "නභාපිතපුබ්බකානං
ඔධිසානුඤ්ඤානං එපෙත්වා අවසෙසං සබ්බමපි
සික්ඛාපදං සබ්බෙති ලජ්ජි පුග්ගලෙති අනතිකකමති
යතනා වුත්තං සබ්බෙතිපි. පෙ. භාවතොති" යි
සාරාථිදීපනියෙතිද වණිනාකළෝය. පඤ්ඤ තනං
සික්ඛාපදං, පණවාටදුළ ශික්ෂාපදය ; සබ්බෙතිපි
ලජ්ජි පුග්ගලෙති, සියළුම ලජ්ජි පුද්ගලයන්
විසින් ; සමං සික්ඛිතබ්බහාවතො, සමගියෙන්
නික්මියයුතු බැවින් ; සමසික්ඛතා නාම, සම
සික්ඛතා නම් ; නභාපිතපුබ්බකානං, පෙර කරනැ
වැම්ම සිට පැවිදි වූ භික්ෂුන්ට ; ඔධිස
පඤ්ඤතනංවිය, ක්ෂුරභාණ්ඩය (දූලිපිතිය) පරිහර

ශ්‍රේණි නොකටයුතුයයි පණවාද්‍යල සිකපදයමෙන්; ඔබ්බානුකූලතා, (අනන්තකූලතාව ක්ෂුරහණක පරි හරණයයන්හි විෂ්ටතාවකූලතාව කාලවිකාලදෙකෙහි අමු ලේමස්අනුභවයආදිවශයෙන්) වෙනවෙනම පණවා ද්‍යල සිකපද; එපෙනා, තබා ; අවසරය සබ්බමපි සිකාපද, අවසරය සියළුම ශික්ෂා පද ; සබ්බමපි ලජ්ජප්‍රගහලලෙහි, සියලු ලජ්ජ පුද්ගල යන් විසින් ; අනන්තකූලතාවකූලතා ; නොඉක්මවිය යුතු හෙයින් ; සබ්බමපි පොහොවනොති, භාව නොසි ; වුත්තං, වද්‍යරණලදියමෙහි භාවය නම් “කාලොධි දෙසොධි ප්‍රගහලොධි” වශයෙන් අනු ද්‍යාවද්‍යල සිකපදහැර සෙසු සියළුම සිකපද ලජ්ජ පුද්ගලයන් විසින් එක්ව සමගියෙන් පිළි පැදියයුතු හෙයින් සමසිකාතා නම්වේ.

දඹදිව සමහරෙක් ලක්දිව සමහරෙක් දෙව් ලොව සමහරෙක් වසන්වූත් “සහජ්චනාති එත්ථාති සාජ්චං” යනනන්ති කී සාජ්චයමෙන් ශික්ෂා පදඅන නික්මණ භාවය සමාන හෙයින් සමයයි කියනු ලැබේ. සිල්වත් අලජ්ජ පුද්ගලතෙම ව ද්‍යල තාක් සියළු සිකපද පිළිනොපැද සමහරක් කඩ කරණ හෙයින් සියළු සිකපද යන් හි යම නොව සමහරක පමණක් සමවේ. කෙසේදයත්? ශාඛාපලාස සිද්ධියන් ඒ සිද්ධිය ශාඛාපලාසයන්ම විශ්ලිතොස් වෘක්ෂය නොනැසී පවත්නාක්මෙන්. පාරුජිකාවූ දුශ්ශීල අලජ්ජයා වනාහි මුල්සිද්ධ වෘක්ෂය සම්ප්‍රකාරයෙන් විශ්ලි නැසී යන්නාක් මෙන් මෙනම් විනාශකම්ය උපපාසකම්ය ශික්ෂා පදය පිළිපැදියයුතුයයි කියා ඇති තැනැත්තෙක් නොවේ. එසේ ශීලවත්ත අලජ්ජ දුශ්ශීලයන් විසින් ඉක්මවා ගැසිරණලද නමුත් යහපත් ලජ්ජ හික්ෂන් විසින් වෘතිකුමණය නොකොට

පිළිපදිනාහෙක් සමසික්කතා නාමය නොසිද පව
තිමය.

යළිද ශාසනාන්තරාශය ලංවිමෙන් ලජ්ජී
හික්කන් සහමුලින් සුන්විසියන් අභිභිද්දොනක
තබ්බප්පත්තියෙන් කළ අභිකථා සංවණිනා පරිද්
දෙන්සිකපදයෙහිවුකළි හික්මියයුතුසවභාවයඇති
හෙයින් සමසික්කතා නාමය නොබිදේමය. විමති
විනොදනී ථිකාවායනීගේ “සමං” යන පදය අනුව
ගොස් හික්කුද්වාරය එකතුකොට “එකතො චන්දන
භුඤ්ජන ගාමපපවිසන චන්තපට්ටනනකරණ උග්ග
හ පරිපුච්ඡාසජ්ඣායකරණාදි සාමගතිකිරියාවසය
න පඤ්ඤානනසික්කාපදසික්කතං සමසික්කතානාම
නඤ්චලජ්ජිගෙව සමං සික්කතිබ්බං න අලජ්ජිහි
දයෙහිදාං පඤ්ඤානනං පනංපෙයං සමසික්කතා
නාමාති වුත්තං” යනාදිවශයෙන් මංමුලාවු පුරුෂ
යෙන් බටහිර නැගෙනහිරයයි ගෙන ගමන්
කළාක්මෙන් වුවමනානොවු වචන මංලාවක්
ඇතුල්කොට වණිනාකලෝය. එකතො චන්දන
පෙයංවසන, එකතු වැදීම එකතු වැළඳීම
වත්පිළිවෙන් කිරීම පාළු ඉගෙනීම අවුවා ඉගෙ
නීම එකතු වසජ්ඣායන කරණාදි සාමාග්‍රී ක්‍රියාව
ශයෙන් පණවනලද ශික්ෂාපද ශික්ෂණය ; සම
සික්කතානාම, සමසික්කතා නම්වේ ; නඤ්ච, ඒ
ශික්ෂාපද ශික්ෂණයද ; ලජ්ජිගෙව සමං, ලජ්ජීන්
හා සමගම ; සික්කතිබ්බං, හික්මියයුතු ; අලජ්ජිහි
සමං, අලජ්ජීන් හා සමග ; නසික්කතිබ්බං, නො
හික්මියයුතු ; ඉති, මෙසේ දක්වන්ට ; පඤ්ඤානනං
පනංපෙයං සමසික්කතා නාමාති, සික්කතා නාම
යයි ; වුත්තං, කියනලදි.

අවුවාගෙති ශික්ෂාපදය සමසික්කතාකොටගෙ
ණ කියනලදි. විමති විනොදනී ථිකාගෙති

සිත්මිම කියන ලදි—එහෙයින් අනුසන්ධියෙහි
දීම වරද අනුසන්ධිය ලියුබැව් පෙනේ—මේ විමති
වාක්‍යයෙහි එකතොටඤ්ඤාය අලජ්ජන් සමග
වෙච්ඡා බොධි ආදිය වඤ්ඤාවයයි ගතහොත්
ඇවැත් සිදුවත්ව ශික්ෂාපදයක් නැත—ඉදින් වැඩි
පිළිවෙලින් කටයුතු වූ නවකභික්ෂූන්ගේ වඤ්ඤාව
යයි ගතහොත්

උකභිතතානුප සමපනනා
නානාසංවාස ඉත්ථිසො
නවොච ගරුකභාව
පණ්ඩකොච අවජ්ඣො... (බුද්ධසිත්තා)

උකභිතතා, ඇවත නොදැක්ම ඇවතව පිළි
යම් නොකිරීම ලාවක දෘඪිය නොහැරීම නිමිත්ත
කොටගෙන උකෙච්ඡිකම්මලද පුද්ගලයාද ; අනු
පසමපනනා, අනුපසම්පන්නයාද ; නානාසං
වාසඉත්ථිසො, ලබ්ධිනානා සංවාසක අධිමතාදී
භික්ෂූය මානමය යන මොව්හුද ; නවොච, කමතව
උපසම්පදාවෙන් ලදරු නවකභික්ෂුවද ; ගරු
කභාව, පාරිවාසික මූලාය පටිකසසනාරහ මාන
නාරහ මානතනවාරික අබ්භානාරහ යන සහ
වෙසස් ගරු ඇවැත් අවන්පස් මගණුන්ද ; පණ්ඩ
කොච, පණ්ඩකද යන මොව්හු ; අවජ්ඣො, නො
වැදියයුත්තෝයි—මෙසේ ආ එකොළොස්දෙන හා
පාග්කභික්ෂුවය යන ආපනතිජනක අවජ්ඣය පුද්ග
ලයන් දෙළොස්දෙන කෙරෙහි තබා

වජංමග්ගෙ වජංගාමං
අසමනනාගරං තථා
අභිකාරගතො සුගතො
සාගුපාසි හත්තංගිකො...

සපතොනා අඤ්ඤවිභිනො
 බාදකො භුඤ්ජකො තථා
 චච්චපසසාව කම්මිති
 තෙලුසෙතෙ අවඤ්ජියො

යන අනාපනතිප්පක අවඤ්ජය පුද්ගලයන්
 තෙලෙස්දෙනා තෙරෙහි පවා අලජ්ජී භික්ෂුව ඇතු
 ලත්වීනැත්තේය—“ඔතමසිකොති අඤ්ඤාගතො
 අසමනනාගරනොනිති චච්චපසසුතනනාවඤ්ජනං අස
 මනනාගරනොනාවනාවතොති එකතොආවතොනා
 සපතනපතෙති භිනො වෙරී විසභාගපුගගලො වුච්ච
 ති අඤ්ඤවිභිනොති අඤ්ඤං විනතයමානො උකඛි
 තතකොති තිවිධෙන උකෙඛිපනීයකමෙමන උකඛි
 තතකො අවඤ්ජියො නාජ්ජනියාදි කම්මකතාපන
 චතනාගත චඤ්ජනබ්බා උපො ස ථ ප වා ර ණා භි
 තෙති සඛිං ලබ්භතති ඉති ඉමෙසු පඤ්චකෙසු
 තෙරසජ්ජො චඤ්ජනසස අනාපනති බාදයනාං
 චඤ්ජනාය ආපනති” (පරිවාර අට්ඨකථා උපාලි
 පඤ්චක චණ්ණනා)—ඔතමසිකොති, ඔතමසිකො
 යනු ; අඤ්ඤාගතො, අඤ්ඤාගත භික්ෂුය ; අස
 මනනාගරනොනිති, අසමනනාගරනන යනු ; කිච්ච
 පසසුතනනා, කාතසයෙක්හි ව්‍යාවානවු හෙයින් ;
 චඤ්ජනං, චඤ්ජනාව ; අසමනනාගරනොනා, මෙතෙති
 නොකරන භික්ෂුවයි ; එකාවතොති, එකාවතොතා
 යනු ; එකතො, එක් පාර්ශ්වයකට ; ආවතොතා,
 ආවතීකවු ; සපතනපතෙති, ගුහ්‍යපඤ්ඤයෙහි ; භිනො,
 සිවියාවු ; වෙරී, වෙරීවු ; විසභාගපුගගලො, විස
 භාගපුද්ගලයා ; වුච්චති, කියනුලැබේ ; අඤ්ඤවිභි
 නොති, අඤ්ඤවිභිනො යනු ; අඤ්ඤං, අනික් අර
 මුණක් ; විනතයමානො, සිතමින් හුන් පුද්ගලයාය ;
 උකඛිතතකොති ; උකඛිතතකයනු ; තිවිධෙන උකෙඛි
 පනීයකමෙමන, ත්‍රිවිධ උත්තෙසපනීය කම්මයෙන් ;
 උකඛිතතකො, උත්තෙසපන ක භික්ෂුව ; අවඤ්ජ
 යො, නොවැළියයුත්තේය ; නාජ්ජනියාදි කම්ම

කතා, නිෂ්ඨියාදි කම් කරණුලැබුවාවූ ; වතනා
 රොපන, සතරදෙන වනාහි, වැදිනබ්බා, වැදිය
 යුත්තෝයි ; උපොසථපචාරණාපි, පොතෝපවුරු
 ශුද්ධ ; නෙහිසඬිං, ඔවුන් හා සමග ; ලබ්භනාහි,
 ලැබෙත් ; ඉතිඉමෙසු පඤ්චකෙසු, මෙසේ මේ
 පඤ්චකයන්හි ; තෙරසජනෙ, තෙලෙස්දෙනෙක් ;
 වැදිනනායා, වැදින හිසුහට ; අනාපනාහි, ඇවත්
 නොවේ ; වාදසනානං, දොළොස්දෙනෙකුත් ;
 වැදිනාය, වැදීමෙන් ; ආපනාහි, ඇවත්වේ —

සාමාන්‍ය අලජ්ජියා නබා පාරාජිකාවුදුග්ගිල
 අලජ්ජියාට පවා වැදීමෙන් ඇවතක් සිදුනොවන
 බව “එතථ අස්සමණොසීති අවැදිනකාරණස්ස
 වුත්තනතා අනතිමවයුං අජ්ඣාපනොනා නවැදි
 තබ්බොති වදනාහි නං නගගෙනබ්බං අවැදියෙසු
 අනතිමවයුං අජ්ඣාපනායා අවුත්තනතා පච්ඡා
 උපසම්පනොනා පුරෙඋපසම්පනොනා වැදිතබ්බො
 හි වුත්තනතාව ඉදංපන අත්තනා වත්තබ්බං
 දස්සානුං වුත්තං” (කබ්බාවිතරණී දුඨ්ඨදාය සික්ඛා
 පද වර්ණනාපිකා) — එතථ මේ සාමිච්චි ප්‍රතික්ෂෙප
 වොදකායෙහිද ; අස්සමණො, අග්‍රමණ්ඨයන් ; අසී,
 බුයෙහි ; ඉති, මෙසේ ; අවැදිනකාරණස්ස, නො
 වැදීමට කාරණය ; වුත්තනතා, වොදකයා විසින්
 කියනුලැබුණෙහිත් ; අනතිමවයුං, පාරාජිකාවසතු
 වට ; අජ්ඣාපනොනා, පැමිණී හිසුනෙම ; නවැදි
 තබ්බොති, නොවැදියුතුයයි ; වදනාහි, සමගරු
 කියත් ; නං, ඒ කීම ; නගගෙනබ්බං, නොගත
 යුතු ; අවැදියෙසු, පස්විසි අවන්දිය පුද්ගලයන්
 කෙරෙහි ; අනතිමවයුං, අන්තිම වසනුවට ;
 අජ්ඣාපනායා, පැමිණී පුද්ගලයා ; අවුත්තනතා
 ව, නොවැදිණුලැබූ හෙයින්ද ; පච්ඡා උපසම්ප
 නොනා, පසුව උපසපත්වූ හිසුචිසින් ; පුරෙ උප

සමපනොනා, පුළියෙහි උපසපන්වු හික්කුව ; වැදි
නබොනා, වැදියුන්තේයයි ; වුත්තනා, වදාල
ගෙයින්ද යන විවිධ කාරණයෙනි ; පනතපාපි,
එසේ වැදියුතු නමුත් ; අත්තනා, තමා විසින් ;
වත්තබ්බං, කියුතු වචනය ; දසෙසුං, දක්වන්ට ;
ඉදං, මේ අසුමණියනාදිය ; වුත්තං, කියනලදි—

මහ මණ්ඩලයෙහි පටන් ලබකාවිපයෙහි මේ
දක්වා පැවතෙන මහණුන්තුළු එක් බදුනෙක
එකට වලඳන සිරිතක්. නොමැති හෙයින් විමති
විනෝදනී ටීකාවෙහි “එකතොභුඤ්ජන” යයි කී
වචනයෙන් ගතයුතු ප්‍රයෝජනයක් නොපෙනේ—
බුරුම හික්කුන්මෙන් එක ව්‍යඤ්ජන බන්ධනයක්
හි වලඳන්මුත් දයකයන්සතු ව්‍යඤ්ජන නම් දෙන
මක් එකවර අතදමානොගෙණ වලඳන් නම් ඒ
හික්කුන්ට ඇවත් සිද්ධිවිගත කී ශික්ෂාපදයක් නැත්
තේය—හුදෙක් අලජ්ජීන්සතු පසයගෙණ පරිභෝ
ගකරණ හික්කුන්ටම ආමිසසම්භොගයවන්නේය—
එහෙයින් ලජ්ජී ලජ්ජීන් සමග කරණ පරිභෝගය
සදහාම “ලජ්ජිනො ලජ්ජිනාසභිං පරිභොගො
විනාං බන්ධියකුමාරානං සුවණ්ණපාඨියං ගොජ්
නාසදිසො” යි රූපිය ශික්ෂාපද වණිණනා අභි
කට්ඨයෙහි උපමාකර කියනලදි—ලජ්ජිනො, ලජ්ජි
යාගේ ; ලජ්ජිනාසභිං, ලජ්ජියා සමග ; පරිභෝ
ගො, එක් නමක්සතු පසය එක් නමක් ගෙණ
පරිභෝගය ; විනාං බන්ධියකුමාරානං, සමුත්ත
කුමරුන් දෙදෙනෙකුගේ ; සුවණ්ණපාඨියං, රන්
පයෙක්හි ; ගොජ්නාසදිසො, අනුගත කිරීම හා
සදාපති ; “එකතො ගාමපපට්ඨන” කීතන්හිද
පස්සෙන් ආවාටු පණ්ඩරභග පරිව්‍රාජිකාවන් සමග
එකට ගම්වැදුනත් ඇවැත් නොවේ—

ඉදිරියෙන් හෝ පස්සෙන් යන අලජ්ජී හික්කුන්
නොවිවාරා ගම්වදින හික්කුන්ටම ඇවැත් සිද්ධිවේන

එක වචනා එකට වුවත් ඇතුළුවන භික්ෂුවර්ෂ ඇමත් සිදුවෙයි වදාල ශික්ෂාපදයක් නැත්තේය—“එක නො වන පටිච්ඡාසකරණ” යයි කිතන්නි ආවාය් උපාධියාය වත්පිළිවෙන් සෙනාසන වත්පිළිවෙන් ආදිය අලජ්ජන් සමග එකට කිරීමෙන් ඇවත් සිදු වන ශික්ෂාපදයක් නැත—ප්‍රදේක් අලජ්ජන්ගේ ගණකම්භත්තයෙන් උපන් පිරිකර පරිභොගකරණ ආවාය්භිකාව ඇවත් වෙහෙත් විසඟා කිය—“එක නො උගහන පරිපුච්ඡාස ජ්ඣායකරණ” යයි කිතන්නි සත්‍ය පුරුෂ පණ්ඩරාසන පරිව්‍රාජිකාවන් සමග පොතපත කියවාගැනීම පිරිත්කිම් ආදිය එකට කලත් ඇවත් සිදුවන්නට ශික්ෂාපදයක් නැත—කිය වන ආවාය් භික්ෂුවටම පදසො ධම්ම උත්තරි උපසංඝවචාමා ධම්මදෙශනා ශික්ෂාපදයෙන් ඇවත් සිදුවෙතොත් සිදුවියහැකිය—

අලජ්ජියා සමග පොතපත කියවාගැනීම පිරිත්කිම් ආදිය කරන්නාවූන්ට කවරනම් ශික්ෂා පදයකින් ඇවත් සිදුවන්නේද නොවන්නේමය—එහෙයින් අලජ්ජිපගහන සිතින් ඒ අලජ්ජියාගේ නිර්තිරාවය පැතිරීම පිණිස එකට ඉගෙනෙන්නා වූ භික්ෂූන්ගේ ඉගෙනීමට ධම් සම්භොගයයි අනුකථායෙහි කියනලදි—

එපමණක්ද නොවේ, “ධම්ම පරිභොග ආමිස පරිභොගෙසු පන යත්ථ ආමිසපරිභොගො වට්ටනි තත්ථ ධම්ම පරිභොගි වට්ටනි” (රූපික ශික්ෂාපද අනුකථා)—ධම්ම පරිභොග ආමිස පරිභොගෙසු පන, ධම්ම පරිභොග ආමිස පරිභොගයන් අතුරෙන් වනාහි ; යත්ථ, යමිකැනෙන්නි ; ආමිසපරිභොගො, ආමිස පරිභොගය ; වට්ටනි, වටිනාමි ; තත්ථ, එතැන්හි ; ධම්ම පරිභොගොපි, ධම්ම පරිභොගයද ; වට්ටනි, වටි—මෙහි භාවය නම් ආමිස පරි

භෞගයටත් ධර්මය අධර්මය පරිභෝග වතුන්ක
 යෙහි දැක්වූ පරිද්දෙන් ලජ්ජාපුද්ගලයාගේ ධාර්මික
 ආමිෂයමගෙණ පරිභෝගකටයුතුය—ධර්මය වනාහි
 සිල්වත් අලජ්ජයාගෙන් නොව පාරාජිකාවූ දුශ්
 ගීල අලජ්ජයාගෙන් පවා ධර්මානුග්‍රහ විකතයෙන්
 ඉගෙනිය යුත්තේය—

මෙහි ධර්මානුග්‍රහය නම් අලජ්ජයාගේ කීර්ති
 රාවය පැන නැගී ලාභියෙක්වීම සදහායයි අලජ්ජ
 පගහසිත නුපදවා තමන් ඉගෙනගත් ධර්මය
 ලෝකයා අතර පතලිවේවායි උපදවාගත් ඡන්දය
 ධර්මානුග්‍රහයවේ—එසේ ‘ධර්මානුග්‍රහ විකතයෙන්
 බණදහම් ‘ඉගෙනීම නම් වටී—දුශ්ගීලයා සමග
 ආමිෂ පරිභෝගය වූකලී සම්ප්‍රකාරයෙන්ම නො
 වටී—එහෙයින් ධර්ම පරිභෝගයට වඩා ආමිෂ පරි
 භෝගය බැරැරුම් එකක් බව දනගු—දුරින්ම
 දුරුවී විසිය යුතු පරිභෝගයකි—එහෙයින් අපි
 කථාවාසයේදී ඒ අර්ථය දක්වනු පිණිස “යොපන
 කොටියං ඤිතොගන්තො” යනාදි වශයෙන් විනිශ්චය
 වාක්‍යය කිහිපයකින් විවේචනය කළෙමු—එකී වාක්‍යයේ ව
 නාහි “ධම්මපරිභෝගොපි තත්ථ වට්ටතිති ඉමිනා
 ආමිස පරිභෝගතො ධම්ම පරිභෝගොව ගරුකො
 තස්මා අතිවිස අලජ්ජවිවේකෙන කාතබ්බොති
 දසෙසති” යනුවෙන් කැත්ත අක්මුල් මාරුකොට
 මිට සම්මතයක්මෙන් පරස්පර විපරිතය වශයෙන්
 වර්ණනා කළේය—

අලජ්ජන්කෙරේ බඩ වෛරයෙන් සිහි වික
 ලත්ව කළ වර්ණනාවක්මෙනි—“තත්ථ ධම්මපරිභෝ
 ගොපි වට්ටතිති ඉමිනා” වට්ටති යන මේ පාඨ
 යෙන් ; ආමිස පරිභෝගතො, ආමිෂ පරිභෝගයට
 වඩා ; ධම්ම පරිභෝගොව, ධර්ම පරිභෝගයම ;
 ගරුකො, ගරුකය ; තස්මා, එහෙයින් ; අතිවිස,

පැඩියක්ම ; අලජ්ජිවිවෙකෙන, අලජ්ජි විවෙක
 යෙන් හෙවත් අලජ්ජීන්ගෙන් වෙන්වීමෙන් ; කා
 තබ්බොඉති, කටයුත්තේයයි ; දසෙසති, දක්වයි—
 ඇවත්චුකලී බුඬ්භාෂිත පාලියෙහි හෝ බුඬ්චතඥ
 වූ රහතන් විසින් සංභායනාකල අභිකථායෙහි
 හෝ දක්නාලද්දක්ම ගතයුතුයි—

පශ්චිම පණ්ණින ටිකානුටිකාචාය්‍යයන් විසින්
 ඇවත් නොපැණවියහැකිය—අළුත් පැණවිලි ඉපිද
 එම සාපරාධයෙකි—එහෙයින් භාග්‍යවතුන්වහන්
 සේ “සාධුසාධු උපසෙත අපඤ්ඤාතනං න පඤ්ඤපි
 තබ්බං පඤ්ඤාතනංවා න සමුවජ්ඣිතබ්බං යථා
 පඤ්ඤාතෙනසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තිතබ්බං”
 යි වදාළේය—උපසෙත, උපසෙතය ; සාධු සාධු,
 තාගේ වදන් යහපති යහපති ; අපඤ්ඤාතනං, මා
 විසින් නොපණවනලද්දක් ; න පඤ්ඤපිතබ්බං,
 ග්‍රාමකයන් විසින් නොපැණවියයුතු ; පඤ්ඤාතනං
 වා, මා විසින් පණවනලද්දක් හෝ ; න සමුවජ්ඣි
 තබ්බං, නොඋදුලියුතු ; යථාපඤ්ඤාතෙනසු, මා
 විසින් පණවනලද පරිදිවූ ; සික්ඛාපදෙසු, ශිෂ්‍ය
 පදයන්හි නොහොත් ශිෂ්‍යාපදයන් ; සමාදාය,
 මොනවට සමාදන්ව ; වත්තිතබ්බං, පිළිපැදිය
 යුතුයි—

විමතිවිනොදනී ආචාය්‍යයන් විසින් ලෙග
 මානුවශයෙන් වැරදියකි වැටහුණු සියල්ලක්ගෙණ
 ඔවුනොවුන්තුල වාදවිවාද උපදවාලීම පිණිස
 ඇවත් නියමකරමින් අළුත් පැණවිලි රැසක්ම
 උපදවා තිබේ—අසංවාස අදිනභාදානපාද සම්
 භොග උදකුණකිප යනාදී ස්ථානයන්හි විමති
 විනොදනී ටිකාචාය්‍යයන්මෙන් සමහර පැණවත්හු
 ගිහිත් විසින් රක්ෂාකටයුතු පන්සිල් අටසිල් දස
 සිල් යන ශිලමය කුශලයන්හිද දාන අපචායන

වෙය්‍යාවූ විට පනතිදාන සන්නානුමොදන ධර්මප්‍රචණ්ඩ
ධර්මදෙශනාමය කුශලයන්හිද මෙමග්‍රී ආදී භාවනා
මය කුශලයන්හිද මාගීඛගකමීය දුෂ්ලව වේතනා
කමීය බලවත්වූ හෙයින් ඒ වේතනා කමීයෙන්
කාමරූපාදි ප්‍රතිසංකී විපාකමුත් චතුර්විධ ශ්‍රාමණ්‍ය
ඵල සංඛිතාන ලොකොත්තර විපාක ගණදීමක්
නැත්තේය—

එහෙයින් ඒ වේතනා කමීය භවය දික්වීමටම
තේතු වේයයි කියති—මෙසේ තලතුනා උගත්තු
යම් යම් ධර්ම විනිශ්චයක් හෝ විනය විනිශ්චයක්
හෝ වරදවාගෙණ විනිශ්චය කරන්නම් එයින්
නුචණ්ඩද පශ්චිම ජනනාව නොමග යාමෙන්
නොයහිනික සම්මද්‍ර ශායනය අවුල් කරගැනී
මෙන් බොහෝ සත්වයන්ට අනර්ථයක් අහිතයක්ම
විය හැක්කේය—

එහෙයින් ඒ තලතුණ පැණ වත් හු
“අතනනා දුග්ගතිතෙන අමොචෙව අබ්භාවිකකති
අත්තානඤ්ච බණ්ති බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවති” යි
වදාලලෙය නොවීම පිණිස බොහෝකොට යොනි
සොමනසිකාරය හා සමාති සමප්‍රජනායන් ඇති
කරගතයුත්තේය—රූපිය ශික්ෂාපදවණිනායෙහි
“චත්තාරො පරිභොගො ලජ්ජපරිභොගො අලජ්ජ
පරිභොගො ධම්මිය පරිභොගො අධම්මිය පරිභො
ගොති නත්ථ අලජ්ජනො ලජ්ජනාසඬිං පරිභොගො
චට්ඨති ආපනතියා නකාරෙතබ්බො ඤ්ඤජ්ජනො
අලජ්ජිනා සඬිං යාවනජානාති තාව චට්ඨති
ආදිනො පඨායති අලජ්ජනාම නත්ථි අලජ්ජනො
පන අලජ්ජනාවසඬිං පරිභොගෙ ආපත්ති නාම
නත්ථි ලජ්ජනො ලජ්ජනාසඬිං පරිභොගොමිනානං
බත්තිසකුමාරානං සුවණ්ණපාතියං භොජන සදි
සො ධම්මියා ධම්මිය පරිභොගො පච්චයවතෙන

වෙදිතබ්බො තත්ථ සචෙ පුග්ගලොපි අලජ්ජි පිණ්ඩ
 පාතොපි අධම්මිකො උභොජ්ඣවුත්ථා පුග්ගලො
 අලජ්ජිපිණ්ඩපාතො ධම්මිකො පුග්ගලං ජ්ඣවුත්ථා
 පිණ්ඩපාතො නගහෙනබ්බො පුග්ගලො ලජ්ජි
 පිණ්ඩපාතො අධම්මිකො පිණ්ඩපාතො ජ්ඣවුත්ථා
 නගහෙනබ්බො පුග්ගලො ලජ්ජි පිණ්ඩපාතොපි
 ධම්මිකො චට්ටති, අපරෙ චෙපග්ගො චෙච පරිභො
 ගා ලජ්ජිපග්ගො අලජ්ජිපග්ගො ධම්මපරිභො
 ගො ආමිසපරිභොගොති තත්ථ අලජ්ජිනා ලජ්ජිං
 පග්ගොග්ගං චට්ටති නහො ආපත්තියා කාරෙ
 තබ්බො සචෙපන ලජ්ජි අලජ්ජිං පග්ගොග්ගාති
 අනුමොදනාය අපේක්ඛසති ධම්මකථාය අපේක්ඛසති
 කුලෙසුඋපජ්ඣිතො ඉතරොපි අමනාකං ආචරිතො
 රදිසොච රදිසොචාති තස්ස පරිසතිං චණ්ණංභාසති
 අයං සාසනං මසකකාපෙති අනතරධාපෙතීති වෙදි
 තබ්බො, ධම්මපරිභොගආමිසපරිභොගෙසුපනායත්ථ
 ආමිස පරිභොගො චට්ටති තත්ථ ධම්ම පරිභොගො
 පි චට්ටති යොපන කොටියං සිතො ගණො තස්ස
 පුග්ගලස්ස අවචයෙන නාසිස්සති තං ධම්මානුග්
 ගහෙන උග්ගණිතිකුං චට්ටතීති චුත්තං තත්ථිදං
 වංචු (අභිකථා)—පරිභොගො, පරිභොගයෝ ; ලජ්ජි
 පරිභොගො, ලජ්ජින් සමග පරිභොග කිරීමද ;
 අලජ්ජි පරිභොගො, අලජ්ජින් සමග පරිභොග
 කිරීමද ; ධම්මිස පරිභොගො, ධම්මෙත්ලද ප්‍රත්‍ය
 ය පරිභොගයද ; අධම්මිස පරිභොගො ඉති, අධම්
 මෙත්ලද ප්‍රත්‍යය පරිභොගයදැයි ; චන්තාරො,
 සතරදෙනෙක් වෙති ; තත්ථ, ඒ සතර අතුරෙන් ;
 අලජ්ජිකො : අලජ්ජියාගේ ; ලජ්ජිනාසබ්බං, ලජ්ජි
 යා සමග ; පරිභොගො, පරිභොගය ; චට්ටති,
 වටී ; සො, ඒ අලජ්ජි පුද්ගලතෙම ; ආපත්තියා,
 ආපත්තියෙන් ; නකාරෙනබ්බො, විනිශ්චය නො
 කටයුත්තේය ; ලජ්ජිකො, ලජ්ජියාගේ ; අලජ්ජි

නා සම්ම, අලජ්ජියා සමග ; පරිභොගො, පරිභො
 ගය ; යාවනජානාති, යම්නාක්කල් අලජ්ජිඛව
 නොදනීද ; නාච, ඒනාක්කල් ; චට්ටනි, චට් ; ('න'
 යනු දළ්ඨිකරණදෙයානකසි) ආදිකොපභාය, මූල
 පටන් (හෙවත් උපසපන්වූනැන් පටන්) අලජ්ජි
 නාම, අලජ්ජියෙක් නම් ; නත්ති, නැත ; අලජ්ජි
 නොපන, අලජ්ජියාගේ වනාහි ; අලජ්ජිනාචසම්ම,
 අලජ්ජියෙක් සමගම ; පරිභොගෙ, පරිභොගකිරීම
 නිමිතිකොට ; ආපත්තිනාම, අවතක්නම් ; නත්ති,
 නැත ; (දෙවෙනිවාක්‍යයට අනුයට ලියනලද්දේය)
 ධම්මියා ධම්මිය පරිභොගො, දූහම් නොදූහම්
 පරිභොගය ; පච්චයවසෙන, ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ;
 වෙදිතබ්බො, දතයුත්තේය ; තත්ති, ඒ විප්‍රකාර
 පරිභොගයන් අනුරන් ; පුග්ගලොපි, පුද්ගල
 තෙමේද ; සචෙ අලජ්ජි, ඉදින් අලජ්ජියෙක් නම් ;
 පිණ්ඩපාතොපි, පිණ්ඩපාතයද ; සචෙ අධම්මියො,
 ඉදින් අධම්මියෙන්ලද පිණ්ඩපාතයක් වීනම් ;
 උභො, පිණ්ඩපාත පුද්ගලදෙකොටසම ; ජෙගුච්ඡා,
 පිළිකුල් කළයුත්තාහුය ; පුග්ගලො, පුද්ගලතෙම ;
 සචෙ අලජ්ජි, ඉදින් අලජ්ජියෙක් වීනම් ; පිණ්ඩ
 පාතො, පිණ්ඩපාතය ; සචෙ ධම්මියො, ඉදින් ධම්
 යෙන්ලද පිණ්ඩපාතයක් නම් ; පුග්ගලො, පුද්ගල
 යා ; ජෙගුච්ඡා, පිළිකුල්කොට ; පිණ්ඩපාතො,
 පිණ්ඩපාතය ; නගහෙනබ්බො, නොගතයුත්තේය ;
 පුග්ගලො, පුද්ගලතෙම ; සචෙ ලජ්ජි ; ඉදින්
 ලජ්ජියෙක් නම් ; පිණ්ඩපාතො, පිණ්ඩපාතයතෙම ;
 සචෙ අධම්මියො, ඉදින් අධම්මියෙන්ලද පිණ්ඩපා
 තයක් නම් ; පිණ්ඩපාතො, පිණ්ඩපාතයතෙම ;
 ජෙගුච්ඡා, පිළිකුල්කළයුත්තේය ; නගහෙනබ්බො,
 පිළිනොගතයුත්තේය ; පුග්ගලො, පුද්ගලතෙම ;
 සචෙ ලජ්ජි, ඉදින් ලජ්ජියෙක් නම් ; පිණ්ඩපා
 තොපි, පිණ්ඩපාතය තෙමේද ; සචෙ ධම්මියො,

ඉදින් ධර්මයන්ලද පිණිසක්නම් ; වට්ටනි, වට් ;
 අපරෙ, අනිකුදු ; පග්ගහා, පුගුහසය් ; වෙ, දෙදෙ
 නෙක්වෙති ; පරිභොගාව, පරිභොගයෝද ; වෙ, දෙ
 දෙනෙක් වෙති ; ලජ්ජිපග්ගහො, ලජ්ජිපුගුහසද ;
 අලජ්ජිපග්ගහො, අලජ්ජි පුගුහසද ; ධම්ම පරිභො
 ගහා, පය්ඝිප්තිධම්ම ඉගෙනීමිචයයෙන් පරිභොග
 යද ; ආමිත පරිභොගො, ආමිත ප්‍රත්‍යයගෙනකරණ
 පරිභොගයද්ධි ; ඉතිඉමෙ, යන මේ විවිධ පරිභොග
 යෝධි—නථ, ඒදුක සතර අතුරෙන් ; අලජ්ජිනා,
 අලජ්ජියා විසින් ; ලජ්ජං, ලජ්ජියා ; පග්ගහෙ
 භා, පුගුහසය කරන්ට ; වට්ටනි, වට් ; යො, ඒ
 අලජ්ජියා ; ආපතන්යා, ආපත්තියෙන්, නකාතර
 නබ්බො, විනිශ්චය නොකටසුන්තේය ; ලජ්ජි,
 ලජ්ජිතෙම ; අලජ්ජිං, අලජ්ජියාට ; සචෙපන
 පග්ගහොති, ඉදින් පුගුහසයකෙරේ නම් ; අනු
 මොදනාය, දුනානිසංයයෙන් නුටුකරවනු පිණිස
 දෙයනාකරණ අනුමොදනා කථායෙති ; සචෙ
 අපෙක්කසති, ඉදින් ආරාධනා කෙරේනම් ; ධම්ම
 කථාය, ධම් සචහාව ප්‍රකාශවන ධම් කථායෙති,
 සචෙ අපෙක්කසති, ඉදින් ආරාධනා කෙරේනම් ;
 කුලෙසු, දයක කුලයන්හි ; සචෙ උපථමෙහති ;
 කීන්තිය පැනනැගීම පිණිස ඉදින් අනුබලදී උප
 ත්‍රාමිභවෙනම් ; ඉතරොපි, මේ අනුබලෙන් ලජ්ජි
 යාකෙරෙන් අන්‍යවු යට වාක්‍යයෙහි දක්වු උප
 ස්ථමිතිත ලජ්ජි පුද්ගලතෙමිද (මේ පදය අලජ්
 ජියා ආකූෂ්ණයකොට අභි කියන්ට පුළුවන. සිහි
 එළවනු) අමතාකං, අපගේ ; ආචරියො, ආචාර්‍ය
 තෙම ; ඊදිසොච, මෙසේත් ගුණවතෙකි ; ඊදිසො
 ච, මෙසේත් ගුණවතෙකි ; ඉති, මෙසේ ; නස්ස,
 ඒ තමහට අනුබලෙන් අලජ්ජියාගේ ; චණ්ණං,
 ගුණ ; පරිසති, තෙමේ දහම් දෙසන පිරිස්හි ;
 නාසති, කියාද ; අයං, මේ උපස්ථමිතිත උපතාමි

හක පුද්ගලතෙම ; සාසනං, සාසනය ; මසකකා
පෙති, පසුබස්වයි ; අනතරධාපෙති ඉති, අතුරු
දන් කෙරෙයි ; වෙදිතබ්බො, දතයුත්තේය ;
ධම්මපරිභොග ආමිසපරිභොගෙසු පන, ධම් පරි
භොග ආමිෂ පරිභොගයන් අතුරෙන් වනාහි ;
යත්ථ, යමනැනෙක්හි ; ආමිසපරිභොගො, ආමිෂ
පරිභොගය ; වට්ඨති, වට්ඨ ; තත්ථ, එහි ; ධම්ම
පරිභොගොපි, ධම් පරිභොගයද ; වට්ඨති, වට්ඨ ;
කොට්ඨං, කෙළවර ; සිතො, පිහිටියාවූ ; යොපන
ගත්තො, යම් ග්‍රන්ථයක් වනාහි ; නස්ස පුගලස්ස ;
ඒ ග්‍රන්ථධාරී පුද්ගලයාගේ ; අව්වයෙන, අවැමෙන් ;
නස්සියාති, නැතිවන්නේද ; නං, ඒ ග්‍රන්ථය ;
ධම්මානුගතතෙන, ධම්මානුගතයෙන් ; උග්ගණ්හිතුං,
ඉග්ගණගන්ව ; වට්ඨතිඉති, වට්ඨයි ; චූතතං, මහා
අභිකම්භයෙහි කියනලදි ; හත්‍ර, ඒ ඉග්ගණියයුතු
ස්ථානයෙහි ; ඉදං, මේ මතු දක්වනු ලබන්නේ ;
වත්ථු,සාධක වස්තුවයි—

බ්‍රාහ්මණභිෂ්‍ය දුමරිකවෙගරයාගේ කාලයෙහි
බිරින්ද හා එකවහුන්නාවූ මහණෙක් සම්පයෙහි
වාතුනිකායික නිස්ස සම්පීරයන්ගේ උපාධියාවූ
මහා ත්‍රිපිටක සම්පීරයන් හා සමග මහා රකඛිත
සම්පීරයෙහි මහා නිද්දසපාලිය ඉග්ගණගන් වස්තු
වයි—“ කෙවලං පග්ගණ්හිතුකාමතාය එවං කාතුං
නව්වත් ධම්මස්සපනසාසනස්සසොතුනංව අනුග්ග
ගත්තාය වට්ඨති වෙදිතබ්බො” (සාරාථී දීපනී ටීකා)
කෙවලං පග්ගණ්හිතුකාමතාය, හුදෙක් අලජ්ජී
යාට ප්‍රග්‍රහකරණු කැමති භාවයෙන්ම ; එවං,
මෙසේ දුනානිසංඝයෙන් සතුටුකරවන්නට දෙශ
නාකරණ අනුමෙවෙති පිණිස ආරාධනා කිරීම්
ආදිය ; කාතුං, කරන්නට ; නව්වත්, නොවට්ඨ ;
“පනස්ස අන්වයවිසෙය්, ථිද්දොතකයි) ධම්මස්ස,

ධම්මයටද; සාසනසංඝ, ශාසනයටද; සොත්තනසංඝ, බණ අසන්නවුන්ටද; අනුගහනන්ටද, අනුගහ පිණිස; වට්ටනි, වටි; ඉති, මෙසේ; වෙදිතබ්බං, දතයුතු—

මෙසේ ආ පරිභෝග සතර අතුරෙන් අලජ්ජ පරිභෝගයෙන් හා අධම්මය පරිභෝගයෙන් වැළකිය යුතු—උපසම්පදා සීමාසම්මුති ආදී කටයුත්තක් ඇතිවූ විට අලජ්ජීන්ගේ විහාරගුමවලට පැමිණ එ සෙනසුන්වල නිදීම කොට්ටමෙට්ට ඇද ඇතිරිලි පරිභෝගය වටින්නුත් දානවසතු පිළිගැන්ම නොවීම්ය. ගෘහස්ථයන්ට අයත් මණ්ඩපයකට හෝ හෙදරකට නම් එහි පැමිණ තෙමේ සංඝස්ථවිර කෙනෙකන්ට දහම් දෙසීමේ පොහොසත් නම් දහම් දෙසිය යුතුය. එසේ දහම් දෙසීමෙහි අපොහොසත් නම් ප්‍රග්‍රහවය අතුරෙන් අලජ්ජී ප්‍රග්‍රහසිත නුපදවා දායකාදීන්ට ධම්ම ලාභය වේවායි මෙනෙහි කොට දහම් දෙසීම පිණිස ආරාධනා කටයුතුයි—තමසතු විහාරගුමයෙන් හි කියනලද පරිදි උපසම්පදා සීමාසම්මුති ආදී සමත් ඇතිවූ විට වනාහි ඉදුම්හිටුම් ආදී ඉරියව් දකිවායි පිළිසදර කථා පවත්වා ඔහුතුල ජිකිසාමාත්සයයාදී අකුසල් තුනිවේවා සතාදී වශයෙන් මෙමත්‍රි කරුණාගුණ පෙරවුකොටගෙන ආරාධනා කිරීමට අවකාශ තිබේනම් එසේ ආරාධනාකර වැඩ වටා ගතයුතු—ඉදින් දායකයන් විසින්ම ආරාධනා කරණු ලැබේනම් ඒකණෙද ජිකිසාමාත්සයයාදී සන්තෝෂය ඇතිකරගතයුතුය.

අලජ්ජීයායයි ව්‍යවහාර කණ්ණලදුගේ මක බන්දෙක්දයත්? “සඤ්චිට්ඨ ආපනතිං ආපජ්ජති ආපනතිං පරිග්‍රහති අනනිගමනසංඝට ගව්ජනි එදි සො වුච්චති අලජ්ජ පුග්ගලො” —සඤ්චිට්ඨ, චේතනා යනිතව ව්‍යායාමකොට; ආපනතිං, ඇවතට; ආපජ්ජති, පැමිණෙන්නම්; සඤ්චිට්ඨ, චේතනා යනිතව ව්‍යායාමකොට; ආපනතිං, පැමිණි ඇවත;

පරිගුහනි, සිකපදයකෙන් අනාදරසිතින් වසයි නම් ; සඤ්චිච්ච, චේතනා සහිතව ව්‍යායාමකොට ; අගනිගමනඤ්ච, සතර අගනිගමනයටද ; ගච්ඡනි, (හාණ්ඩ හාප්නාදි ස්ථානයන්හිදී) පැමිණෙන්නම් ; එදිසො, මෙබඳු යමහාවස ඇති පුද්ගලතෙම ; අලජ්ජි පුග්ගලො, අලජ්ජි පුද්ගලයායයි ; චූච්චනි, කියනුලැබේ—මෙසේ පරිවාරපාලකාගත පරිද්දෙන්ද “එනව සඤ්චිච්චානි ඉමිනා අනාදරියවසෙ තෙව ආපනනිං ආපජ්ජනෙනා ආපනනඤ්චාපනනිං පරිගුහනෙනා හණ්ඩහාප්නියස්ථානාදිසු අගනිගමනං ගච්ඡනෙනාව අලජ්ජිහොති න ඉතරොති දසෙසති” — එනව, මේ කාථායෙහිද ; සඤ්චිච්චානි ඉමිනා සඤ්චිච්ච යනමේ වචනයෙන් ; අනාදරියවසෙතෙව, අනාදර චිත්තයෙන්ම ; ආපනනිං, ඇවතට ; ආපජ්ජනෙනා, පැමිණෙන්නාවූ ; ආපනනඤ්ච ආපනනිං, පැමිණී ඇවතද ; පරිගුහනෙනා, වසන්නාවූ ; හණ්ඩහාප්නියස්ථානාදිසු, හාණ්ඩ හාප්නියස්ථානාදීන්හි ; අගනිගමනඤ්ච, අගනිගමනයටද ; ගච්ඡනෙනා, පැමිණෙන්නාවූ පුද්ගල තෙම ; අලජ්ජිහොති, අලජ්ජියා නම්වේ ; ඉතරො, එයින් අන්‍යවූයේ (හෙවත් අනාදර චිත්තරහිතවූ පුද්ගලතෙම) අලජ්ජිනහොති ඉති, අලජ්ජියෙක් නොවේයයි ; දසෙසති, දක්වයි—මෙසේ කඛ්ඛාචිතරණී ටීකාගත පරිද්දෙන්ද ආයති සංවරයෙන් තොරව දූතදූත ඇවතට පැමිණීම ශික්ෂා පදයෙහි අනාදර චිත්තයෙන් පැමිණී ඇවත සැඟවීම අගනිගමනස් යන තුන අතුරෙන් යම්කිසි අභිගයකින්පුක්ත පුද්ගලතෙම අලජ්ජියා නම්වේ.

මෙතැන්හි නිතර කෙරෙණ ව්‍යතික්‍රමණයෙන් වළකිත්ව කල්පනානොකරණ ආයති සංවරයෙන් තොරවූ අභිණ්ඛාපනතික අලජ්ජියා දෙශනානාමි චූචානගාමි පිළියමින් පිළියම කරණුලැබීම ඇවතින් නැගිටීද ? යනු ප්‍රශ්නයකි—අපථ්‍ය

බොජුන් වැලඳීමෙන් රොගය වඩිනායු බලනා
 , ෧) දෙනලද ජීවකයාගේ ඔහුගේගෙන් ඒ වඩිනාය
 ෫) රොගයනම් සංසිද්ධි—නැවතත් අපච්ඡාද බොජුන්
 වලදනම් රොගය වඩිනාය වෙන්නාක්වෙන්
 ගුණාදු භෙදානුසාරයෙන් පිළියම්කලොත් අවන්ඇව
 ගින් නම් නැගිටි—එහෙත් අලප්ථිභාවයෙන්
 නොමිදී නැවතකරණ ව්‍යතික්‍රමණයෙන්ද ඇවතව
 පැමිණේයයි අප ආචාර්යතුමා මහා ජාගරසථවිර
 යාගෙන් කීහ—උපසම්පදපෙක්‍ෂකයාගේ පාසිවුරු
 නැතිබව නොදන “පරිපූර්ණස්ස පතනවිරං” යි
 භාෂිතාකාරකීකෙන් වැරදි සිදුනොවන්නාක්වෙන්
 “ආයතිංගතො සංවරිස්සාමි” යන්නෙහි අපි අද
 ගස් නොදන හෝ දැනගත් නමුත් සිහිපලවත්ව
 බැරිවී හෝ කීනමුත් මුසාවාදයක්නම් නොවේ—
 “පස්සසි ආවුසො නා ආපතතිසො” යන පශ්චිම
 වාක්‍යය වනාහි ආපත්ති ආරෝපනායාගේ පරිවාර
 වාක්‍ය මාත්‍රයකි—ඇවතින් නැගිසිටීම වනාහි “අහං
 ගතො සම්බුද්ධා නාතාවාජුකා සඛො ආපතති
 යො ආපජ්ජිං නා නුමිහමුලෙ පටිදෙසෙමි” යන
 ආරෝපනයෙන්මවන්නේය—වික්‍රමාදිප්තිය මහා
 ධම්මරාජාධිරාජගුරුවහාසථවිරයෝ “අහංගතො
 සඛො ආපතතිසො ආවිකරොමි” යන ආපත්ති
 ආවිකරණ වචනයෙන්ම පැමිණි ඇවතින් නැගි
 ටින නමුත් සභාග ආපත්ති ආරෝපනයෙන්
 නැවත පැමිණෙනලද ඇවත්වලින් පිරිසිදුවීම
 පිණිසම “අහං ගතො සම්බුද්ධාපෙසංපටිදෙ
 සෙමි” යන පශ්චිම වාක්‍යය කියනුලබනහෙයින්
 දෙවනුව නවකසිසුව විසින් ආපත්ති ආරෝපන
 වාක්‍යය කියා කරණ ආරෝපනය වැඩිපුර ආරෝ
 පනයක්යයි කියයි—උන්වහන්සේ එසේ කීවේ
 සීමාමාලකයෙහි පාමොක් අසමින්හුත් හිසුළුවට
 පැමිණෙනලද ඇවත් ඇතිබව සිහිවී “අහං ආවුසො
 ඉභ්බන්තාමං ආපතති ආපතො ඉතො වුච්ඡිතා

තං ආපනතිං පටිකරිසාමි”යි කියනලද ආවේ කරණවානුසෙන් ඇවිත් නොනැගිටිනබව ප්‍රකාශිත උපොසඨකඛිකක වචනය අමතකවීමෙනැගිහැරේ—

යමොකතා විනිශ්චයවු පරිද්දෙන් සංවාසයෙහි සැක දුරුවිය. සමොග පරිභොගයෙන් වළකිත්ව පුළුවන—ඉදින් බැලීමට පොත් උවමනාවීම ආදී කරණයකින් අලුප්පිත්ගේ ආරාම පන්සල්වලට ගොඩවීම ඇද පුවු ආදියෙහි ඉදගැනීම ආදී අකැප පරිභොගයෙන් දුරුවීමවු කළ අභියසින් දුෂ්කරයයි කියන්නාමි මගයන හිසුවට මාගියෙහි වී වනනාලදින් යාවට ඉඩක් නැත්නම් මාගියයි අධිෂ්ඨානකොටගෙණ යායුතුයි කියාද බාහ්‍ය මත්තෙහි අසුන්පණවා මදත්නම් ශිදගන්ව වටියයි කියාද අපිකථායෙහි විනිශ්චය කළහෙයින් මෙහිද පරිභොග ගිණියෙන් කරණ පරිභොගයක් නොවනානිසා අකැපයක් නැත්තේ යයි දතයුතුයි—

“තං වඤ්චං විසුජ්ජිතා කමතන මගොනපි සෙතුනාපි නාවායපි උච්චෙපනපි ගතානුං නවට්ඨති තෙන වඤ්චා බහාවිතාය පොතබරණියා උබ්බි තොදකං පානුං වා පරිභුඤ්ජතුංවා නවට්ඨති අමනතා උදමකපන අයහි අඤ්ඤං ආගනතුකං උදකංවා වසෙසාදකංවා පටිඨං වට්ඨති සථාචායං ජනස්ස නවට්ඨති ඵලං අසන්නසමිතාවනායවා කුල දුසනකමමනවා කුසනාදීනිවා උප්පන්නපච්චයා නෙවතස්ස නඤ්ඤස්ස වට්ඨනති ධම්මතස්සමෙන උප්පන්නාපි අප්පච්චෙවකිත්තිං පරිභුඤ්ජතුං න වට්ඨනති. වන්නාගෙහි පරිභොගා ථෙය්‍ය පරිභොගො ඉණ්පරිභොගො දයජ්ජපරිභොගො සාමිපරිභොගොති. තත්ථ සංඝමජ්ඣෙති නිසීදිතා පරිභුඤ්ජනස්ස දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍ය පරිභොගො නාම. සීලවතො අප්පච්චෙවකිත්ත පරි

හොඳො ඉණපරිභොගො නාම කසවා විවරං පරි
 භොගෙ පරිභොගෙ පච්චවෙක්ඛිතබ්බං පිණ්ඩ
 පාතො ආලොපෙආලොපෙ නථාඅසකෙකානෙනන
 පුරෙහනන පච්ඡාගනන සුරිමයාම පච්ඡිමයාමෙසු
 සවය්ස අපච්චවෙක්ඛිතොව අරුණො උග්ගච්ඡන්
 ඉණපරිභොගොදාන නිසිති. සෙනාසනමපි පරි
 භොගෙ පරිභොගෙ පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. හෙසැජ්ඣස
 පටිග්ගහණෙපි පරිභොගෙපි සතිපච්චයනා චට්ඨති
 එවංසනෙකපි පටිග්ගහණෙ සතිං කත්වා පරිභොගෙ
 අකරොනනසෙසව ආපහති. පටිග්ගහණෙපන සතිං
 අකත්වා පරිභොගෙ කරොනනසස අනාපහති—
 චතුබ්බිධාති සුඛි දෙසනාසුඛි සංචරසුඛි පරියෙට්ඨි
 සුඛි පච්චවෙක්ඛිණ්ණසුඛිති සනතතනා සෙක්ඛානා
 පච්චය පරිභොගො දෑයජ්ජ පරිභොගො නාම
 බිණ්ණසවානං පරිභොගො සාම්පරිභොගො නාම
 ඉමෙසු පරිභොගෙසු සාම්පරිභොගොව දෑයජ්ජ
 පරිභොගොව සබ්බෙසමපි චට්ඨති” (රුපිය ශික්ෂා
 පද්ධතී කථා)—තංචජ්ඣං, පිළිගෙණ සගමැද නිසුර්
 ජිතවුළු ජාතරූපරජනය; විසසජ්ජිත්වා, විසසජිනය
 නොව; කත්තන, කරණලද; මග්ගනාපි, මාගී
 යෙත්ද; සෙතුනාපි, හෙයෙත්ද; නාචායපි,
 නැවෙත්ද; උච්චෙපනපි, පසුරෙත්ද; ගනතුං,
 යත්ව; නචට්ඨති, ඒ ජාතරූපරජනය පිළිගත්
 හිසුචට නොවේ—“මග්ගන පිති එත්ථ සචෙ
 අකෙසද්ධමග්ගො නත්ථි මග්ගං අබ්බිභිත්වා ගනතුං
 චට්ඨතිති වදන්ති” (සාරාභිදීපනී තෙරසකාණ්ඩය)
 තෙනචජ්ඣනා, ඒ මුදලෙන්; බිනාපිනාය, සාරවන
 ලද; පොකබරණ්ණියා, පුණ්ණරණ්ණියෙහි; උබ්බිතො
 දකං, ඉහු ජලය; පාතුංවා, පානයකරත්වද;
 පරිභුක්ඛ්ඤාතුංවා, ස්නානාදී පරිභොගයටද; න
 චට්ඨති; නොවේ; අනෙකා උදකෙ, පොකුණේ
 ඇතුළු ජලය; අසතිපන, නැතිකල්හි වත්හි;
 අක්ඛදං ආගනතුං උදකංවා, අන්ය ආගන්තුකව

ආ ජලයද ; පවිසංවා, ආකාසපතිතව ප්‍රවිෂ්ටවු ;
 වසංසාදකංවා, වෂ්ටජලයද ; වට්ටනි, ඒ කහවණු
 පිළිගත් භික්ෂුවට වට්. (කුමකින් වට්තේදැයි
 කරුණු විවාරත්තම් “ආගනතුකං” යන හෙතු
 මත් විශේෂ ණයම “ආගනතුකත්තායි” විසදනු,
 එක්තරා ගැටපදයෙක සහමැද නිසාර්ජිතවු හෙයි
 නැයි කරුණු කියා සහමැද නිසාර්ජිතවුයේනම්
 • ආගන්තුක ජලයවුවත් අකැපයයි විනිශ්චය
 කළේය—ඒ විනිශ්චය පිළිනොගෙණ කැපපිණක
 පාතය අකැප තැටියෙහි දමූ පමණින් ඒ
 කැපතැටියකට මාරුකර වළඳ, නම් අකැපයයි
 කියා තැඟිවාක්මෙන් විනිශ්චය දහසුතු—
 භික්ෂුහු විසින් පාත්‍රය ගණන් විවාරාගත්කල්හි
 පාත්‍ර වෙළෙන්දාගේ අතටපත් කහවණුවලැ කැප
 අකැප භාවය නොයීම පෙළඹවුවා විකාවකවත්
 විමසා විනිශ්චය නොකළේ මිලදී ගනිද්දී භික්ෂුව
 විසින් ලත්පයයට අකැප ස්වභාවය මාරුවූහෙයින්
 ඒ කහවණු පරිශුඛභාවයට පැමිණිහෙයින්—ඉදින්
 ඒ පාත්‍ර වෙළෙන්දාගේ ඒ කහවණුවලින් දුනොප
 කරණ ගෙණ අවුත් දන් දේනම් ඒ කහවණු පිළි
 ගත් භික්ෂුවටද කැපවේ—එහෙයින් එය නොකියා
 හැරියේයයි දහසුතු—සියලු කයවිකකයන්හි මේ
 නය දහසුතු—එහෙයින් වනීමාන කාලයෙහි බණ
 මවු සංඝික ආරාම අකපටිය ආරාමාදිය සොරා
 හෝ කඩාබිඳ හෝ මිල දී හෝ ගෙන ධර්මාසන
 පුටු බංකු ආදිය තනා විකුණන වෙළඳුන්ගෙන්
 මිලදී ගෙණ පරිභොගකිරීම වැරදිනොවේ—සොරා
 ගත් තැනැත්තා විසින් විකුටගත් මුදලට අකපටිය
 සංඝික ගරු භාණ්ඩභාවය මාරුවී නතරවූහෙයින්
 ඒ සොරාම එයින් අපායභාවි වන්නේයයි කිය
 හැක්කේය—දුනොපකරණ වශයෙන් දෙනලදින්
 සමහර මහණුන් විසින් අකැප අන්දමට පිළි
 ගත්තාලදුව ඔවුන්ගෙන් කඩ සාප්පුවලට ගියාට

මිලවුදල් බොහෝසේ රට සැමතන්හි විසිර
 පවති—එ පිරිසිදු පසයක්යයි මෙනෙහිකොට
 සැක කුකුස් නුපදවියයුත්තේය) අයඤ්ච, මේ සහ
 මැද නිසර්ජිත ජාතරූප රජතයෙන් ඇතිවූ පස
 යද ; එතසා, හෙළි රන්රිදි මසු කහවණු පිළිගත්
 මහණහට ; නවට්ටනි යථා, යම්සේ නොවට්ද
 හෙවත් අකැපවේද ; එවං, එපරිද්දෙන්ම ; අසන්න
 සමභාවනායවා, නැති ගුණ හැඟවීමෙන් හෝ
 හෙවත් තමන්තුල නැත්තාවූ උතුරු මිනිස්දම්භැති
 කොට කියා පැසසීමෙන් හෝ ; කුලදුසන කමෙම
 තවා, මල් ගෙඩි සුණු මැටි හුණ දහැවුදිම් දුනකම්
 වෙදකම් යන අසවකුලදුෂණයෙන් හෝ ; කුහනා
 දීභිවා, කුහනාදියෙන් හෝ ; උපපන්නාපච්චයා,
 උපන්නාවූ ශ්‍රත්‍යයෝ ; තසා, ඒ තත් සම්පාදක
 සුද්ගලයාහට ; නෙවට්ටනනි, නොවට්ත්මය ;
 අඤ්ඤස්ස, අනික් සහදුමියෙකුටත් ; නවට්ටනනි,
 පොවට්ත් ; ධම්මෙන සමෙන, දැනුමින්සෙමින් ;
 උපපන්නාපි, උපන්ප්‍රත්‍යයෝද ; අපච්චවෙසකිනිවා,
 ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා නොකොට ; පරිභුඤ්ජිත්වා, පරිභොග
 කරන්ට ; නවට්ටනනි, නොවට්ත් ; ('භි' යනු
 විශ්‍යාරාථීදෙයානකයි) පරිභොගා, පරිභොගයෝ ;
 ථෙය්‍යපරිභොගො, ථෙය්‍යපරිභොගයද ; ඉණ්පරි
 භොගො, ඉණ්පරිභොගයද ; දයජ්ජ පරිභොගො,
 දයජ්ජ පරිභොගයද ; සාමි පරිභොගො ඉති, සාමි
 පරිභොගයදැයි කියා ; චත්තාරො, සතරදෙනෙකි ;
 තඤ්ඤ, ඒ සතරදෙනා අතුරෙන් ; සංඝමජ්ජකපි,
 සහමැදවූවන් ; නිසීදිනිවා, හිද ; පරිභුඤ්ජනතසා,
 පරිභොගකරන්නාවූ ; දුස්සීලස්ස, පාරාජිකාවූ මහ
 ණහුගේ ; පරිභොගො, පරිභොගය ; ථෙය්‍ය පරි
 භොගො නාම, ථෙය්‍ය පරිභොග නම්වේ ; (පාරා
 ජිකාවූ මහණම දුස්සීලයායයි කියනුලැබේ. පාරා
 ජිකානොවූ අලජ්ජියාවූකලී පිළිපදින පමණට
 හිල්වතෙක්වේ) තසා, එහෙයින් ; භිවරං, සිවුර ;

පරිභෝගෙ පරිභෝගෙ, කිසිත් ඉවත්කර පරිභෝග කිරීමක්පාසා ; පව්වවෙකිනිකබ්බං, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කටයුතුයි ; පිණ්ඩපාතො ; පිණ්ඩපාතය ; ආලෝපෙ ආලෝපෙ, ආලෝපයක් ආලෝපයක් පාතා හෙවත් පිඩක් පිඩක් පාසා ; පව්වවෙකිනිකබ්බං, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කටයුතුයි ; තථාඅසකෙකානෙනා, එසේ නොකැති සුගුලා විසින් ; පුරෙහතන පව්භාහතන පුරිමයාම පව්භිමයාමෙසු, පෙරබත් පසුබත් පෙර යැම පැයීමියමිති ; පව්වවෙකිනිකබ්බං, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කටයුතුයි—මැදුමියම මහණුන්ගේ හොනා වේලාව බැවින් නොකියනලදි—විනායාලංකාර විකායෙති චතුරාති මැදුමියමන් එකතුකොට පස් වරක්කිත. එය “එකදිවසෙ චතුකතතතුං තික්ඛි තතුං වික්ඛිතතුං සතිමෙවවා පව්වවෙකිනිකබ්බං” යන විගුඛිමාගී විකාවට සමනොවේ—අසා, ඒ පුද්ගලයා ; අපව්වවෙකිනිතො, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නො කරද්දීම ; අරුණො, අරුණ ; සචෙ උගගව්ඡති, ඉදින් නැගේනම් ; ඉණ පරිභෝගභාතො, ඉණ පරිභෝගසථානයෙහිම ; තිඨති, සිටී ; සෙනාස ණමපි, සෙනසුනද ; පරිභෝගෙ පරිභෝගෙ, පරිභෝ ගයක් පරිභෝගයක් පාසාහෙවත් (පරිභෝගකරණ කරණ වාරයෙහි) පව්වවෙකිනිකබ්බං, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කටයුතු—“සෙනාසනමපි පරිභෝගෙ පරිභෝගෙනි න පචෙසෙ පචෙසෙ සොති කාරණනතරෙන රුක්ඛමුලස්ස අජ්ඣාකාසිකස්සපි වට්ඨති එව යාන නිසජ්ජාදිවසෙන නිවාසාධිපතායෙසති පරි භෝගෙ පරිභෝගෙ පව්වවෙකිනිකබ්බං” (වජ්‍රබුඞ්චි විකා) හෙසජ්ජස්ස, භෙදද්වයාගේ ; පටිගගහ ණෙපි, මසකින් දෙමසකින් පෙර පිළිගැනීමෙහිද ; පරිභෝගෙපි, පරිභෝගයෙහිද ; සතිපව්වයතා, ගිලානභාව ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා සිහිය ඇතිබවම ; වට්ඨති, වටහේයි ; එවං සනොකපි, මෙසේ දෙන ලෙක පස්විකුනමුත් ; පටිගගහණෙ, පිළිගැන්

මෙහි ; සහිං, පස්විකුම් සිහිය ; කතා, ඇතිකොට ; පරිභොගෙ, පරිභොගයෙහි ; අකරොනාහසංච, පස්විකුම් නොකරන්නාහටම ; ආපනති, සන්නිධි විකාල දුකුලාආචන්චේ ; පරිගහගණෙපන, පිළි ගැණීමෙහි වනාහි ; සහිං, පස්විකුම් සිහිය ; අකතා භූපදවා ; පරිභොගෙ, පරිභොගයෙහි ; කරොනාහසං, කරන්නාහට ; අනාපනති, ඇවැත් නොවේ ; ('හි' යනු දළභිකරණදෙයානකයි) සුඛි, ශුචිභු ; දෙසනාසුඛි, ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරගිල ශුචියද ; සංවර සුඛි, ඉන්ද්‍රිය සංවර ගිලගුචියද ; පරියෙට්ඨිසුඛි, ආජීව පාරිගුචියද ; පච්චචේක්ඛණසුඛි ඉති, ප්‍රත්‍ය සන්නිශ්‍රිත ගිලගුචියදැයි ; චතුර්විධා, චතුර්විධ චෙත් ; සත්තනාං සෙක්ඛානං, සප්තවිධ සෛක්ෂ සන්නේ ; පරිභොගො, පරිභොගයනෙම ; දුයජ්ජ පරිභොගො නාම, දුයජ්ජ පරිභොගය නම්වේ ; බිණොසවානං, ක්ෂිණොක්‍රවයන්නේ ; පරිභොගො, පරි භොගයනෙම ; සාම්පරිභොගො නාම, සවාම් පරි භොගය නම්වේ ; ඉමෙසු පරිභොගෙසු, මේ චතුර් විධ පරිභොගයන් අතුරෙන් ; සාම්පරිභොගොව, සවාම් පරිභොගයද ; දුයජ්ජපරිභොගොව, දුයජ්ජ පරිභොගයද ; සබ්බසම්පි, සියලු දුග්ගිල ගිල වන්නා සෛක්ෂ අසෛක්ෂ යන සතරදෙනාටම ; වට්ඨති, වටී—මෙහි භාවය නම් දුග්ගිල පුද්ගලයා සිවුරැහැරද අලජ්ජී උක්ඛින්නකයෝ ඇවත්වලට පිළියම්නොටද ලජ්ජී ප්‍රථග්ජනයා ප්‍රමාදය දුරු කොටද සෛක්ෂයාත් සංවෙග විදගීනා ඥානයන් හරයේ ඇතිකොටගෙනද විදගීනා කම්සථාන භාව නාකෙතරන් නම් සවාම්පරිභොග දුයජ්ජපරිභොග භාවයට පැමිණ කැපවූ පරිභොගය කලහැක්කේය යනුයි—මෙසේ අනිකථා විකාශන හෙයින් දවහල් කාලයක් නම් අකැප පන්සල් සෙවන පරිභොග කෙරෙමි යන පරිභොග ගිණියෙන් චෙත්ව මාගී සංඥව උපදවාගෙන නම් ඒ අකැප පන්සල්

සෙවනෙන්ම යාමද කැපවේ—එ එසේමය—පත් සල් සෙවන අද ඇතිරිලි සෙවනයකරණ කැමති සිත හුපදවා පුද්ගලයා සම්මුඛවීමට හෝ පොත පත තාවකාලිකව ඉල්ලාගැනීමට හෝ අකැප අලප්පන්ගේ පත්සල්වලට නමුත් ගොඩවීම වැරදි සහිත නොවේ—මේ ප්‍රසාරය පිළිසදර කථා කිරීමට අනිශ්චිත යොග්‍යයයි මෙනෙහිකොට ඉද ගැණීමද වැරදි සහිත නොවේ—පොත්පත් බැලීම මුද්‍රන් වැදීම කමටහන් වැඩිම ආදිය පරිභෝගයක් නොවේ—හුදෙක් පස්කදසුවය සඳහා පොතණය කිරීමට පරිභෝගයයි කියනුලැබේ—එහෙයින් බැලපත් මුදල අකැප අන්දමෙන් තොයා ලියවා තබනලද අලප්පන්ගේ පොත්පත් වුවත් ගෙණ බැලීම වැරදිනොවේ—මහණුන් විසින් අනාමාස රන්රිදි අකැප පරිද්දෙන් සොයා වාත්තුකරවන ලද පෙතිපිළිම ආදියට වැදුම්පිදුම් කිරීමද අකැප නොවේ—සහමැද නිසර්ජන මුදලින් තෙල් ගෙණ පත්තුකරණලද ප්‍රදීපයාගේ ආලෝකය පරිභෝග කරණ අදහසින් සැතපීම් එයින් පථවිකසිණාදි කසිණපරිකම්කිරීම් පොත් කියවීම ආදිය මිලමුදල් පිළිගත් හිසුවට පමණක් කැපනොවේ—සහමැද නිසර්ජනය නොකරණලද්දේනම් පස්සහදැමියන් වම නොවරී—“දීපාලෝකෙ නිපජ්ජතුංපි කසිණ පරිකමමපි කාතුං පොත්තමපි වාචෙතුං නවටති” දීපාලෝකෙ, ප්‍රදීපාලෝකයෙහි ; නිපජ්ජතුංපි, සැතපෙන්නටද ; කසිණපරිකමම, පථවිකසිණාදි කසිණපරිකමය ; කාතුංපි, කරන්නටද ; පොත්තං, පොත් ; වාචෙතුමපි, කියවන්නටද ; නවටති, නොවරී යයි පරිභෝගයාවෙන් කෙරෙණ පරිභෝගය සඳහා අභිකථායෙහි කිහි—(තෙරසකණ්ඩ සාරාභිදීපනී විකායෙහි වතාහි) “කසිණපරිකමමනති ආලෝක කසිණපරිකමම”යි වණිනාමකප්‍රේය—මේ වණිනා ව පරිද්දෙන් අභිගතහොත් ශික්ෂාපදය අවිනතක

වුහෙසින් බහිබාහි නිපේස යොගාවචරයන්ට කප්පියා කප්පිය දෙන නොවිචාරා හෙහුමික සංසකාරයන්හි විදසුන්වැඩීම හෙතුකොටගෙන ඇවතට පැමිණීමේ කෙලවරක් නැතිබව පෙනේ. එහෙසින් ඒ ටිකා චණිනාව විමසියයුත්තිය— “කසිණපරිකමනාහි පථවිකසිණාදි පරිකමම.” සි කරණලද චණිනාවට දිපාලොක පරිභොගය සම්භවන හෙසින් යොග්‍යතේ—මෙසේ කියනලද චතුර්විධ පරිභොගයන් අතුරෙන් “ඉණපරිභොගො නවට්ඨති ථෙය්‍ය පරිභොගෙ කථායෙවනත්” ඉණපරිභොගො, ඉණපරිභොගය ; නවට්ඨති, නොවී ; ථෙය්‍ය පරිභොගෙ, ථෙය්‍ය පරිභොගයෙහි ; කථායෙව, කියයුතු බසකුදු ; නත්ති, නැත—මේ පරිභොගවයෙන් හා යටකියනලද අලජ්ජි පරිභොග අලජ්ජි පහත අධිමිමිය පරිභොගයන් ගෙන්ද පොෂණයකරණලද සකකි ශරීර ඇතියවුහු දුග්ගිල අලජ්ජි පුද්ගලයන්වි නැසෙතොත් නැසෙත්වා—සැදැහැවත් කුලපුත්‍රයන් විසින් වනාහි සාරගුණයෙන් පිරිහි නිසාරභාවයට නොපැමිණීම පිණිස මතු ප්‍රකාශිත පරිදි නිතර මෙනෙහි කොට පාරමි පුණ්‍යසම්භාර සාරයෙන් සාරවත්වු වෙත්වා—

යංකිඤ්චි බාහිරං වජ්ඣ්‍ය යථාකාමං පහිජ්ජතු,
අජ්ඣකතනසම්ම භික්‍ෂාමහි අභිනොනාවෙස

පඤ්ඤවා.

වක්කිභුතා න පුබ්බෙපි භික්‍ෂා සම්පන්නියො බද්ධා,
පාරමි පුඤ්ඤසම්භාර සාරෙකොව අභිනොනොකා,
තයමා තමෙව සම්භාරං සබ්බසම්පන්නි සාධකං,
සතිමා පඤ්ඤවා රතෙකි නයොවෙ ථෙග්ගු

මෙදනං.

යංකිඤ්චි බාහිරං වජ්ඣ්‍ය, (ගම්බිම් වතුපිටි මිල මුදල් අත්පා කන්තාසා ආදී ජීවිතයපවා නැර).

බාහිරවසනු සියල්ලක් ; සඨාකාමං, කාමනිච්ඡ පරිද්
 දෙන් ; පභිජ්ජතු, නැසීබිඳියේවා ; අජ්ඣන්තසමා,
 නමසතු ඇතුලත් හරයයි කියයුතු පාරමි කුශලරාගි
 ය; අභිනනාමි, නොනැසී නොබිඳී නතරවූකල්ලි ;
 එසපඤ්ඤවා, තෙල පැණවත්තෙම ; අභිනොනාච
 නොබිඳී නොනැසී සිටියේ නම්වේ ; පුබ්බෙපි,
 ඉකුත්කල්ලිද ; චක්කභුතානං, සක්විති ආදි සම්
 පතනියෙන් යුක්තව සිටියාවූ අපගේ ; බහු
 සම්පතනියො, බොහෝ සම්පත්හු ; භිනනා, කැඩී
 බිඳී නැසීගියාහුමය ; එකො පාරමි පුඤ්ඤසම්භා
 රොච, එකම පාරමි කුශලසම්භාරයම පමණක් ;
 අභිනනානො, නිවන් දක්වා ප්‍රකෘතූපනිශ්‍රයෙන්
 නොබිඳී නොනැසී පවත්නේවේ ; තසමා, එසේ
 පාරමි පුණ්‍යසම්භාරයම නිවන් දක්වා නොනැසී
 පවත්නා සම්පත්හරය වූහෙයින් ; සබ්බසම්පතනි
 සාධනං, දෙවිමිනිස් නිවන් නොහැර සියලුසම්පත්
 සිදුකරන්නාවූ ; තමෙවසම්භාරං, ඒ පාරමි පුණ්‍ය
 සම්භාරයම ; සතිමා, යමාතිමත්වූ ; පඤ්ඤවා,
 පැණැහි සැදැහැවත්තෙම ; රකෙඛි, නොපිරු
 පෙරුම්පුරා පිරුපෙරුම්වඩා රකින්නේය ; ඡෙය්‍ය
 හෙදනං, (ගම්බිම් වතුපිටි මිලවුදල් හා අන්ප,
 කන්නාසා ආදි ජීවිතයපවා නැර නිශාරවූ) බාහිර
 වසනුරාගිය බිඳීගියාච ; නසොවෙ, ශොක නොක
 රන්නේය—මේ ගාථාභූමි—විමති ටිකා මතස
 ඇසුරුකොටගෙන නමත්ම තමන් ලජ්ජියයි සම්
 මතකොටගෙන වාසයකරණ ඇතැම් මහණුන්
 විසින් අලජ්ජියයි සම්මත කරණුලැබූ මහණුන්ට
 මය ඇත්තන් හා අප අතර එකට පිරිත්කිම්
 සංකිත දානගැණීම් ආදියක් නැත යනාදිය ගිහි
 පිරිස් මැද කියා ලජ්ජාකරවීම අලජ්ජියයි සම්මත
 කරණුලැබූ පුද්ගලයන් විසිනුත් එපරිද්දෙන්ම
 කියා බැණවැදීමෙන් සුපෙසල සත්පුරුෂයන්
 කෙරෙන් තොරවූ ඇතැම් පලාත්වල යහපත්

සත්පුරුෂයන්ට ඇතුල්වෙත්ව පවා ඉබ් නොතබා
 යටත්පිරිසෙයින් සතුටු සාමීචි කථාමාත්‍රයකුද නො
 කොට හෙදවීමෙන් දෙපක්ෂයම මරණීන්මත්තෙහි
 අපායොත්පත්තියට කරුණු වුවාද ඇණුම්
 බැණුම්වලට හෙතු වූ අකුශල ධර්මයන් උත්සන්න
 කරනුණීමෙන් තෙතයූර්ණික ශාසනය පිරිහීමට
 මග සැලසෙනහෙයින්

“ ධම්මවිනයභාසිනා විණණපඤ්ඤානතිකා දුකා
 ආපතති ලුහු දුඬුලල සාවසෙස දුකාති වං
 එතා නභා රසහෙද කරවැජ්ඣති වුච්චරෙ
 විපලොසගගතිකාති වාදමුලුප නිසංයා ”

ධම්මවිනයභාසිනා විණණපඤ්ඤානතිකාදුකා,
 ධම්මදුකය විනයදුකය භාසිනදුකය ආවිණණදුකය
 පඤ්ඤානතිදුකය යන මොව්හුද ; ආපතති ලුහු
 දුඬුලල සාවසෙස දුකාතිව, ආපත්තිදුකය ලුහු
 දුකය දුඬුලලදුකය සාවසෙසදුකය යන මොව්හු
 දැයි (යන) විපලොසගගතිකාති, විපයභීසවයයෙන්
 ගන්නාලද්දවු ; වාදමුලුපනිසංයා, සංඝයා හෙද
 විමට හෙතු වූ විවාදමුලයන් ඇතිවීමට බලවත්
 හෙතු වූ ; එතාති අසාරස, මේ අවලෝක්දෙන ;
 හෙදකරවැජ්ඣති, සංඝයා හෙදකොට අවිචි නිරයට
 හෙළීමට හෙතු වූ ධර්මයෝගයී ; වුච්චරෙ, නියනු
 ලැබෙත්—මෙසේ ආවා වූ “අධම්මං ධම්මොති දීපෙ
 නි ධම්මං අධම්මොති දීපෙති” යනාදී සංඝහෙදක
 වස්තුන් නොකොට නුපදවා සතුරන් අඩුකරගනු
 අපායනාමී අකුශල් තුනිකරගනු පිණිස මේ
 සංවාස දීපනිය ලියා තිබේනලදී—

විසුඛාවාරජෝරෙන විසුඛාත්මවාසිනා
 ලජ්ජිනං යෙව අභ්වාය නිව්ඡයො රචිතොමයා
 නං මෙ පසන්නා ධම්මෙනා යුත්තං ගණන්තු
 නෙතරං.

සංවාස දීපනිය නිමි.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති